

Neviditelné sjednocení nevěsty Krista

(Invisible Union of the Bride of Christ)

kázáno 25. listopadu 1965 Shreveport, Louisiana, USA

Abych mohl sloužit Pánu, odřekl jsem výlet na hon. Jsme rádi, že jsme zde. Myslím, že jsem vám již posledně řekl, že pokaždé, když sem opět přijdeme, někdo chybí. Přijdeme-li sem příští rok, jestliže Pán prodlí, bude zase někdo scházet.

Existoval někdo, kdo byl mému srdci a duchu velmi, velmi blízko, a to byl bratr Lyle. Pokaždé, když jsem vešel dovnitř, mne přivítal. Nejprve jsem se zdržoval ve studijní místnosti br. Jacka a čekal, až ten starý kvartet zazpíval. Dnes zaznívají již ve slávě, neboť jeden z těchto hlasů je již tam a čeká na ty tři zbývající. Zde na zemi je už neuslyším, a přece se skutečně těším na to, až opět bratra a sestru Moore a toho druhého v oné zemi uslyším, tam, kde to už nebude smutné.

Bratr Palmer byl velký služebník Kristův. Vzpomínám si na to, jak mi br. Jack vyprávěl o svém životě zasvěceném Bohu. Oba byli truhláři. Říkal, že během jídla držel v jedné ruce svůj krajíc a ve druhé Bibli a četl v ní. Bratr Palmer učinil několik nesmírně velkých věcí. Byl dobrým truhlářem a svým dětem dobrým otcem; měl roztomilou rodinu. Všechny je tak vychoval, že slouží Pánu. Pokud vím, jsou všichni zachráněni a naplněni Duchem Svatým. V této době je to veliký přínos, jaký lze na nějakém člověku, ať mladíkovi nebo dívce, vykonat. Všechno, co člověk kdy vykonal, příliš neplatí, jedině že byste sloužili Bohu. Nyní odešel tam, aby přijal odměnu za své dobré skutky, které zde na zemi vykonal. Nechť Bůh nechá odpočívat duši našeho bratra. Víím, že jeho hlas zde bude slyšen, dokud tato kaple bude trvat.

Sestra Annajeanne a její sestra, které hrají na klavír a varhany, na něho musely čekat. Bratr Palmer tu stál, zanotoval tu píseň a zpíval. Pak se přidaly ony. Těšil jsem se na to, že ho budu slyšet jako hlavního zpěváka. Jeho dětem, ženě, bratru Jackovi, jeho nejbližšímu příteli – byli po mnoho let spřáteleni – br. Brownovi, sestře Brownové a celému shromáždění přeji Boží požehnání. I já ho postrádám. Bůh nechť jeho statečnou duši nechá v pokoji odpočívat, dokud ho zase neuvidíme. Skloníme své hlavy.

Milostivý nebeský Otče, postrádám tohoto velkého služebníka, o němž jsem právě mluvil, jeho stisk ruky a jeho laskavý úsměv, jímž vždycky říkal: „Bůh ti žehnej, bratře Branham“, když jsem vcházel ke dveřím. Víím, že nyní přišel do Tvého domu. K Tobě se modlím, drahý Bože; učiň, aby ovoce, které je vidět za jeho skutky, bylo velké a aby zůstávalo na jeho dětech a jeho ženě. Prosíme, abys je požehnal, Pane. Řekl jsi, že pro skutečné vdovy budeš Mužem. Modlím se za naši sestru Palmer a ty děti. Spolucítím s nimi, neboť jsem svoji družku i svého otce rovněž ztratil.

Otče, zatímco jsme dnes večer zde, modlíme se, abys i naše srdce připravil pro onu hodinu. Nevíme kdy. Může přijít tak náhle jako ta jeho. Nevíme, kdy přijde, víme však, že přijde. Proto se modlíme, o Bože, abys dnes večer prozkoumal každé srdce. Ó Bože, nevynechej to moje; prozkoumej i moje. Zkoumej mě Pane a jestliže je něco zlého v nás, pak to vyjmi. Chtěli bychom Ti sloužit. Naše celé snažení je, abychom Ti sloužili. Vylévej na nás dnes večer i během celého tohoto týdne Svého Ducha.

Požehnej tuto kapli, která nese jméno „Kaple života“. Nechť v tomto týdnu přijme plné požehnání, totiž plný život Boží, odpovídající jejímu jménu. Zachraň každou ztracenou duši, naplň každého věřícího Duchem Svatým; obnov naději, která je v nás, Pane.

Modlíme se i o to, abys všechny ty nemocné a trpící mezi námi uzdravil. Nechť Tvůj velký Duch Svatý je zde, Pane, a každého jednoho pomáže, aby věřil a byl uzdraven. Dej tyto věci, Otče.

Ó Bože, pomoz mi nyní, neboť teď musím přinést poselství. Modlím se za to, ó Bože, abys to lidské odstranil. Nechť Duch Svatý převezme shromáždění, Pane. Víme, že jsme tak nedostateční. Nikdo z nás to sám nedokáže. Víme, že nejsme k tomu způsobilí. Pane, víme že jsi to Ty, proto k Tobě vzhlížíme, Pane. Působ Duchu Boží a znovu nás naplň. Prosíme o to ve jménu Ježíše. Amen.

Nyní bych chtěl předat pozdravy všem sborům v celé zemi, které jsou připojeny na přenos. Máme telefonní přenos. Je to dobrý systém, který bylo možno získat s pomocí našeho bratra Peary Greena z Besumontu, Texas. Všude ve Spojených státech jsou dnes večer připojeny sbory, které jako celek následují poselství.

Posíláme pozdravy celému západnímu pobřeží, od Vancouveru až do Tiuany, Mexico, přes San José a Los Angeles. Zdravíme tam všechny skupiny odsud ze Shreveportu. Vám ostatním – té skupině, jež v Prescott, Arizona čeká na příchod Pána, a v Tucsonu, Sierra Vista, New Yorku a všude v celé zemi – posíláme rovněž pozdravy. Pán žehnej jednoho každého z vás. Práli bychom si, abyste dnes večer mohli být zde v tomto krásném státě Louisianě, který mi připadá, jako můj druhý domov.

Víte, vy lidé v New Yorku, že se trošku směji vašemu způsobu řeči. Dnes večer se cítím správně doma. Každý, kdo mne zde zná, říká: „Haló, drahý br. Branham, přiveď sestru Branhamovou a děti a navštiv nás.“ Ó, to mi dělá dobře. To je pro mne ta správná angličtina. Proto vámi na východě, severu a v ostatních krajinách nepohrdám, ale víte přece, že jsem se narodil v Kentucky a v této angličtině zůstanu. Já sám ji mám rád. Je to ta pravá angličtina.

Před nedávném, když jsem se zde zúčastnil snídaně Křesťanských obchodníků, bylo řečeno: „Nyní povstaneme a zazpíváme národní hymnu.“ Zdvihl jsem se a zpíval: „For my old Kentucky home far away...“ (Za můj starý domov tam daleko v Kentucky...). Pro mně to byla národní hymna. To bylo všechno, co jsem věděl.

Posíláme vám pozdravy. Myslím, že se chtějí pokusit přenášet i tu snídani Obchodníků v sobotu ráno. Br. Green vám to řekne. Je nyní tam u reproduktoru. Oznámi vám, v kterém čase začne snídaně a kdy vždy večer začne přenos. Děkujeme vám velice a prosíme vás, abyste se za nás modlili.

Všechny, kteří jste dnes večer zde shromáždění, prosím o jednu laskavost. Dnes večer jsem si předsevzal zvěstovat kázání díkůvzdání všem našim lokálním sborům v celé zemi, které jsou připojeny na toto shromáždění. Může to trvat poněkud déle. Kromě toho možná řeknu i věci vyučující. Jestliže s tím nesouhlasíte, udělejte to, jak to vždycky říkám ve svém příkladě o třešnovém koláči: Když jím třešňový koláč a najdu v něm pecku, pak přece nevyhodím ten koláč, ale jen tu pecku. Koláč jím dál. Kdybych se dnes večer o něčem takovém zmínil, pak to udělejte tak, jak jsem vám řekl. Jeden z důvodů, proč jsem přijal pozvání na tento večer je ten, abych odtud mohl skupinám v celé zemi přinést své poselství díkůvzdání. Bratr Jack má své dveře vždycky tak velkoryse otevřené a řekl: „Zvěstuj to, co máš na svém srdci.“ Proto se tu cítím skutečně doma. Mohlo by se stát, že jsou zde v lokálním sboru br. Jacka jiní kazatelé a lidé, kteří s tímto učením nesouhlasí. Obvykle to dělám tak, že z pódia nějakého muže, jenž mne pozval, abych namísto něho mluvil, se ze zdvořilosti nezmiňuji o věcech, které se týkají učení. Na konci dnešního večera se chci jen modlit za nemocné a mít obvyklou bohoslužbu. Chtěl jsem vám to však již předem oznámit, abyste to prostě přičetli mé nevědomosti, řeknu-li něco, s čím nesouhlasíte. Lépe to neumím. Modlete se za mne.

Otevřeme nyní Slovo a budeme číst jednu kapitulu. Dnes večer se budu odvolávat na mnoho míst z Písma. Některá z nich jsem si napsal společně s krátkými poznámkami v tomto bloku.

Vzpomínám si ještě na to, když jsem asi před dvaceti lety překročil pódium v Kapli života. Tenkrát jsem si nepotřeboval psát místa z Písma a to, na co jsem se chtěl odvolávat. To jsem ale byl o dvacet let mladší. Nyní jsem těch pětadvacet dvakrát překročil a nezapamatuji si je tak, jako tehdy. Musím si ta místa z Písma poznamenat a mnohdy i to neb ono, o čem se chci zmínit. Nechť Bůh žehná během toho, co budeme z Jeho Slova číst, a to z Řím. kap. 7.

Chtěl bych to probrat jako lekcí v nedělní škole. Víím, že lidé stojí. Tak je tomu obvykle i v naší kapli v Jeffersonville. I tam bychom vás chtěli všechny pozdravit, neboť vííme, že jste v té kapli rovněž připojeni. Připadá mi to,

jako bych byl dnes večer v té kapli. Kdybyste tu byli, viděli byste, jak lidé stojí v přeplněné místnosti u stěn. Doufám, že jste se i vy všichni tam z té krajiny sešli, abyste to poselství slyšeli.

Probereme to jako nějakou lekci nedělní školy. Není to proti nikomu osobně namířeno, ani proti nějaké určité osobě ani proti něčemu jinému, nýbrž jen pro Církev, tělo Kristovo, které se snažíme uvést do hlubších myšlenek a vyšších cílů, protože věříme, že návrat Ježíše Krista je již blízko. O to více tomu věříme, neboť nyní jsme tomu o dvacet let blíže, než při mé první návštěvě ve Shreveportu před dvaceti lety. Od té doby se toho tolik stalo! Vyhlížíme příchod Páně v naší generaci. Na žádné probuzení v naší generaci nečekám, nýbrž v naší generaci vyhlížím příchod Páně.

Doufám, že všichni v celé zemi máte nyní otevřeny své Bible. Chtěli bychom pozorně číst epištolu k Řím.7. Je to poselství, ve kterém se nám zdá, že pojednává o manželství a rozvodu, avšak tak tomu není. Já osobně to vidím jako proroctví, které je dané Církvi v posledních dnech. Přečtěme si to:

Zdaliž nevíte, bratři – nebo povědomým zákona mluvím – že zákon panuje nad člověkem, dokudž živ jest? Nebo žena, kteráž za mužem jest, živému muži přivázána jest zákonem; pakli by umřel muž, svobodná jest od zákona muže. A protož dokudž jest živ muž, slouti bude cizoložnice, bude-li s jiným mužem; pakliť by muž její umřel, jest svobodna od zákona toho, tak že již nebude cizoložnice, bude-li s jiným mužem. Takž tedy, bratři moji, i vy umrtvení jste zákonu skrze tělo Kristovo, abyste byli jiného, toho totiž, kterýž z mrtvých vstal, abychom ovoce nesli Bohu. Nebo když jsme byli v těle, žádosti hříchů skrze zákon moc svou provolily v oudech našich k nesení ovoce smrti. Nyní pak osvobození jsme od zákona, když umřel ten, v němž jsme drzáni byli, tak abychom sloužili v novotě ducha, a ne ve vetchnosti litery. (Řím. 7,1-6-podle král. př.) (V něm. př. je ve verši 4: „...umrtvení jste zákonu, a to skrze umrtvení těla Kristova, abyste nadále jako vlastnictví patřili někomu jinému, totiž tomu, který byl vzkříšen z mrtvých, abychom nyní již nesli ovoce Bohu.“)

Nyní se budeme modlit:

Drahý Bože, právě jsme četli to, o čem věříme, že je to svaté Boží Slovo. Věříme, že ani písmenko nebo čárka z něho nepomine, dokud se všechno nestane. Věříme též, co řekl náš Pán ve Zjev. 22, že díl toho, kdo k těmto slovům něco připojí, nebo odebere, bude vzat z Knihy života.

Vidíme, že ten nesprávný výklad Slova, jak to učinil satan Evě, když ji přiměl k tomu, aby o jednom slovu zapochybovala, uvrhl celé lidstvo v chaos. Jen jedno slovo! Potom vidíme uprostřed Knihy, že náš Pán a Zachránce přišel a nám se zřetelem k tomu řekl: „Člověk nežije jen z chleba, ale z každého Slova, z Božích úst vycházejícího.“ V poslední knize, ve Zjevení. Ježíše Krista,

je napsáno vážné napomenutí: „Jestliže někdo jedno slovo přidá, nebo jedno slovo ubere, toho díl bude vzat z Knihy života.“

Ó, Bože, poznáváme jak jsme hříšní, slabí. Víme, že chodíme po lehce rozržitelných nitích tohoto pomíjivého života, aniž bychom věděli, kdy budeme odvoláni, abychom tam nahoře vydali počet. Pane, dej nám proto dnes večer, abychom se ve svých srdcích a ve své mysli všeho vzdali a hleděli jen a jediné ke Tvému Slovu a očekávali na to, abys přišel a vyložil to skrze živé zjevení.

Dej to. Nechť Tvůj Duch na nás přijde a pomaže naše srdce Slovem, abychom se dnes večer, až odtud půjdeme, stali lepšími lidmi než nyní, abychom měli hlubší pohled na Ježíše Krista. Dej to Pane, abychom poznali den, v němž žijeme a jak Bůh připravuje Svůj lid v této hodině, v této obzvláštní kritické a temné době, v níž žijeme.

Ó Bože, pomaz nás; nejenom řečníka, nýbrž i posluchače. Dej, aby se srdce nás všech zatřásla před Tvým Slovem, neboť „bázeň Boží je počátek moudrosti“. Dej tyto věci, Otče, neboť o to prosíme ve jménu Ježíše. Amen.

Jak Pán dá, rád bych těm poznámkám, které zde učiním, a místům z Písma, jež k tomu náleží a tvoří mé poselství, dal titul „**Neviditelné sjednocení Nevěsty Kristovy**“. Neviditelné sjednocení Nevěsty Kristovy.

To nezni jako nějaké poselství o díkuvzdání. Jsme vděční za každé místo z Písma. Jsem Bohu vděčný, že smím žít v tomto čase závěrečných událostí světových dějin. Nevím, kdybych ale měl před založením světa možnost spolurozhodovat a Bůh by přede mnou rozložil celý Svůj program a řekl mi: „Chtěl bych, abys kázal. V které době bys chtěl být na zemi a kázat?“, pak bych zvolil tento věk, neboť myslím, že toto je ten zlatý věk.

Jistěže bych byl velmi rád zde na zemi v době, když byl ON na zemi, avšak přesto věřím, že nyní je větší doba, neboť je to čas, v němž ON opět přijde, aby vzal pryč Svůj lid, který vykoupil. Blížíme se ke vzkříšení, v němž se objeví všichni vykopení. Jakou skvělou příležitostí máme, že smíme mluvit v tomto zvláštním čase k umírajícímu lidu!

Jsme tím uchvázeni. Víme, že se dějiny uzavírají. Dějiny světa budou brzy u konce. Potom přijdeme do nového dne – do nádherného Tisíciletého království. Náležím k těm věřícím, kteří věří v Tisícileté království. Kristus bude tisíc let kralovat na zemi. **Pán Ježíš přijde opět v těle aby lid, který ON oslavil skrze Svoji očišťující krev, vzal v těle pryč.**

Zde v našem textu z Písma podává Pavel vysvětlení o zákonu a milosti, ve kterém to přirovnává k manželství a rozvodu. O tomto místě bývá zřídka kdy kázáno, protože se to více nebo méně týká manželství a rozvodu.

Avšak větším dílem se to týká manželství a rozvodu jen tak dalece, jak on chce zde uvést na správnou míru, že my jako Církev nemůžeme být současně oddáni se světem i s Kristem. To může být právě tak málo legální a správné, jako když nějaká žena má manžela, zatímco její první muž ještě žije.

Mám o tom své přesvědčení a věřím, že to, co Bible říká, je pravda. Věřím však rovněž, že ono odhaluje jedno z velkých tajemství prorocství. Doufám, že Pán dnes večer pomůže, když toto čekajícím lidem v celém světě vyložíme.

Když jsem si k tomu dělal poznámky, něco jsem četl. Již nevím v jaké knize to stálo, avšak jsem si jist, že to byla jedna z knih, kterou jsem četl o panu Moody, o Dwight Moody z Chicaga. Dnes večer naslouchá i velký sbor v Chicagu. Je řečeno, že p. Moody, pot, co přečetl k Řím. 7, vyběhl na ulici a prvního muže, kterého potkal, se zeptal: „Znáš Grace (milost)?“ („Grace“ je také anglické dívčí jméno – pozn. překl.)

Ten muž odpověděl: „Jakou Grace?“

Pan Moody řekl: „Milost Boží.“

On byl tak uchvácen, když poznal, že nás milost odpoutala od zákona a jaký význam milost má. To bych chtěl zvěstovat každý večer. Vždycky jsem lidem říkal, že až přijdu tam na druhou stranu, chtěl bych se pozdvihnout a zpívat: „Úžasná milosti, jak líbezný tvůj tón, že jsi takového ničemu, jako jsem já, zachránila.“ Milost, drahocenná milost; více o milosti bych se chtěl dozvědět. Neboť z milosti jsme byli zachráněni, ne skrze to, co můžeme učinit nebo co dokážeme. Co my činíme, to neplatí; byla to milost, která nás zachránila. „Neboť z milosti jsme byli zachráněni na základě víry.“

Chtěl bych ještě zůstat u této ženy, u této milosti a zařadit ji v Bibli. Je rovněž nazývána „vyvolenou“ (2. Jana 1) Budu nyní mluvit o této Omilostněné. Víte, že v Bibli stojí: „...*vyvolené paní*...“ Všimli jste si: *vyvolený* stojí ve spojení s tou „vyvolenou“. Jedna dáma ze všech těch dam byla zvolena, jak to bylo s tou pannou, která měla zde na zemi porodit tělo Boží. Ona byla vyvolenou ženou. Bůh vyvolil Marii. Bůh si rovněž vyvolil jednu ženu, která má být Jeho nevěstou. Ona je vyvolená. Doufám, že všichni, kteří dnes večer v celé zemi posloucháme, jsme jejími údy.

Tento příklad nám ukazuje vztah Nevěsty – té Vyvolené – ke Kristu; odkud přichází a jak Mu bude přivedena, V tomto příkladě, na který hledíme, je Církev představena jako žena. Žena je vždycky předobrazem pro Církev, neboť na Církev se pohlíží jako na Nevěstu. Ona je Nevěstou Pána Ježíše, Syna Božího.

Jestliže dáte pozor a vidíte stav a chování žen ve světě dnes, potom dejte pozor, jak se dnes chová světská církev. Ovšem že i ta duchovní Nevěsta,

Církev, má určité chování. Dejte i na to pozor, neboť ta přirozená, takzvaná „církev“ si činí nárok být Nevěstou.

Prosím, dovolte mi, abych to místnímu shromáždění ještě jednou řekl: Nebuďte nyní podrážděni. Vždyť mluvím ke všem v celé zemi, k Vyvolené, jak se domnívám. Jsou-li zde kazatelé, kteří s tím nesouhlasí, buďte ještě trochu klidní.

Povšimněte si toho charakteru. Vidíte-li jak ženy vybočují z míry a činí co chtějí, dejte pozor, pak církev činí totéž. Avšak hleďte: Jestliže začne nějaké probuzení v duchovní Nevěště, začne-li se vracet ke Slovu Božímu a podle něho se řídit, dejte pozor, potom uvidíte, že v tom čase vyjde z Písma poselství a Nevěstu zasáhne, tuto Vyvolenou to zasáhne.

Satan, ten svůdce, svedl první nevěstu, aby zhřešila proti Bohu tím, že Jeho Slovu nevěřila. Dnes vidíme, jak přirozená církev se svým intelektuálním evangeliem se stále více vzdaluje od Slova k „sociálnímu evangeliu“. Zjišťujeme, že se jejich členové nacházejí ve stejné atmosféře jako světské ženy na ulici. Nemůžete jim nic říci. Lidé ztratili jakýkoliv smysl pro slušnost. To se týká i církve. Můžete vidět, že jde tak rychle jak jen může, stejně tak jistě jako cokoli ve světě, rovnou cestou do ekumenického koncilu – do Říma. Bylo to prorokováno a tam se nachází. To je její chování.

Avšak dávejte opět pozor na duchovní Církev; jak tato vyvolená skupina byla v každém probuzení vyvolána. Stalo se to skrze Martina Luthera v reformaci. V čase Johna Wesleye se to dělo stejným způsobem. To stejné se dělo, když nastalo letniční probuzení. **Přivedlo ženy opět do souladu se Slovem.** Avšak poté se opět odchýlily. Vrátily se do chaosu. Když však nastane čas, ve kterém jsou lidé ochotni uposlechnout, zazní poselství a oni s ním souhlasí.

Luther byl poslem pro čas ospravedlnění. Církev se podle toho řídila – někteří z ní; ostatní pokračovali v tom svém stejném dále. Wesley vystoupil s posvěcením; Církev je přijala. Letniční probuzení přišlo s navrácením darů; Církev – vyvolení oné doby – se podle toho řídili. Pak to ale opět zhaslo a vznikla z toho opět denominace tak jako ostatní, jako všechny předešlé.

Dávejte pozor, jakmile se lidé znovu snaží srovnat, usměrnit se podle Slova, potom přímo k nim zazní čerstvé poselství z Božího Slova. Pokaždé jsou uvedeni do souladu s poselstvím. Toho můžeme dosáhnout jen v Bohu.

Máme rodiny. Každá rodina zde je s tím obeznámena. Mnohdy jde u vás po léta všechno dobře. Potom náhle u vás nastane čas, kdy – jak my na jihu často říkáme – „nejen že prší, ale leje“ a všechno jde převráceně. Procházíme temnou dobou. Existuje den a noc; všechno souvisle probíhá.

Pavel, prorok, zde říká, že nějaká žena se nemůže opět provdat, dokud není její první manžel mrtev. Ona se nemůže opět provdat, dokud její

první manžel žije. Za žádných okolností. Dokud žije její první manžel, musí zůstat sama. Jestliže se takového hříchu dopustí, je označena za cizoložnici. Mluvím nyní o tom přirozeném, abych tím znázornil to duchovní. Jestliže se nějaká žena dopustí takového hříchu, jestliže má dva žijící muže ve stejném čase, je označena za cizoložnici. Jestliže to činí, ztratila svá práva vůči Bohu a nebi. Jistěže je ztratila. Podle Písma, které jsem právě četl, je z domácnosti Boží vyloučena.

Tak je tomu s církví, jestliže se snaží smíchat vyznání víry a denominace se Slovem Božím. Ona nemůže být oddána s nějakou denominací a zároveň být Nevěstou Kristovou. Ona musí být buďto pro jednoho, nebo pro druhého mrtvá. To říká Zákon, jak to je zde napsáno. Existuje mnoho zákonů ve Slově Božím. Toto je Jeho Zákon. Pavel tu říká to stejné. Nemůže být oddána s nějakou církví se světskými ustanoveními víry a současně být Nevěstou Kristovou, neboť jedno stojí v protikladu k druhému.

Myslete na to. Řekněte: „Toto věříme, avšak tamto nevěříme.“ Jste-li oddáni s Kristem, pak Kristus je to Slovo Boží pro vás. V Janu 1 je psáno: *„Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a Bůh byl to Slovo... A to Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“* Kristus byl to živé Slovo. ON byl vždycky to Slovo; ON je stále to Slovo; ON bude vždycky Slovo.

ON se stal skutečným toho, co je v Bohu, neboť byl Synem Božím, a každý syn vychází ze svého otce. Právě tak i vy jste již byli v bedrech svého otce – v těle svého otce, když byl ještě mladíkem. Byli jste již v něm, avšak ještě s vámi nemohl mít obecenstvo, neboť vás dosud neznal. Potom jste ale skrze svoji matku, která vás nosila, přišli na svět, a to v obraze svého otce. Nyní s vámi mohl mít obecenstvo. Právě tak jste byli syny a dcerami Božími, dříve než vůbec existoval nějaký měsíc, hvězdy nebo jedna molekula. Byli jste již syny a dcerami Božími, neboť jste přece jen viditelným skutečným vlastností, které byly od počátku v Bohu. To je ten jediný způsob věčného života, jaký existuje. Nic jste o tom nevěděli; právě tak málo, jako jste o tom nevěděli, když jste byli ve svém pozemském otci. Avšak vzešli jste v Jeho obraz; v obraze Božím jste stvořeni a ke cti a obecenstvo s Bohem zjevení.

Zrovna tak jistě, jako jste museli být jako semeno ve svém otci dříve, než jste se v přirozeném narodili, museli jste jako duchovní semeno být v Bohu, neboť jste výrazem vlastností, které měl před založením světa ve Svých myšlenkách. Jiná možnost neexistuje. To souhlasí!

Poznáváme tedy, že tento život – život Boží je ve vás od založení světa. Nemůžete směšovat se Slovem žádná denominační ustanovení, neboť jedno je v plném protikladu ke druhému. Přesně o to se pokusil satan se svým výkladem podle rozumu u Evy. Připustil, že to Bůh řekl – avšak řekl: „Jistě že nezemřete.“ A ona tomu uvěřila. Totéž dnes způsobila ta vyznání víry. Denominace odtrhly lidi od Slova Božího. Neřekl Ježíš, když přišel:

„Vašimi tradicemi jste učinili před lidmi příkaz Boží neplatným.“? Vyznáními víry jsme se vzdělili z obecnostvo Ducha Svatého, který pomazává Slovo Boží pro tuto generaci. Tak jsme denominacemi lidi od sebe roztrhli, že vůbec nemají možnost, aby to viděli. Bůh v každé generaci oznamuje další část Své knihy. Všechno se spojuje tak dohromady – jako například vznik mého těla. Bylo mi řečeno, že nejprve jsem měl páteř. Nezůstalo to však při páteři, nýbrž vznikla i žebra, plíce, paže, nohy, atd. Tak jsem se stal osobou, kterou jsem.

I Bůh se zjevil na počátku. Nejprve se objevil jako Jehova; Bůh, Otec. Potom se objevil jako Bůh – Syn v Ježíši Kristu. Nyní se oznamuje jako Bůh – Duch Svatý. Vždycky je to tentýž Bůh. Jsou to tři formy zjevení téhož Boha. Zjišťujeme, že od počátku určil Bůh pro každou generaci jistou část Svého Slova, podobně, jako to bylo při evoluci První, co Bůh stvořil, byl přece rostlinný život. Jako další stvořil svět zvířat a potom lidi. Je to způsob evoluce; vývoj šel stále výš.

Tak jednal Bůh v Církvi. Za Luthera přišlo ospravedlnění. Jde tu o to, aby Svoji Nevěstu vytáhl, aby Svoji Nevěstu utvářel. Ospravedlnění přišlo za Luthera, posvěcení za Wesleye, atd. Vývoj skrze Ducha kráčet stále dále vpřed, neboť tě loje budováno, až dospěje k hlavě, jež je Kristus. Jedná se o tělo Kristovo.

Jestliže ta, která je označena jako žena, je oddána s Kristem, se Slovem, pak nemůže být současně oddána s nějakou církví nebo denominací, neboť je vázána na Něho. Ona nemůže žít se dvěma manžely současně. Oni si jsou v protikladu. Jedno je posláno Bohem, druhé učiněno lidmi. Proto jsou navzájem protikladné. ON řekl: „Každé lidské slovo je lež, avšak moje je pravdivé.“ To řekl Bůh. Oni jsou ve vzájemném protikladu jako zákon a milost, jak to zde vykládá Pavel.

Jedno musí být mrtvé, aby to druhé mohlo žít. Jestliže se pokouší směšovat obojí, je pokládána za cizoložnici. Ó, přemýšlejte o tom! V New Yorku, Arizoně a v celé zemi, přemýšlejte o tom! Bůh řekl, že je považována za cizoložnici, jestliže chce být vdaná se dvěma současně. Která cizoložnice může přijít do nebe? Zasnoubil by se Bůh s nějakou cizoložnicí? Jistě že ne. ON nám přikázal, abychom to nečinili. Jinak má pověst cizoložnice.

Jestliže je cizoložnicí, pak jsou její děti nemanželské. Nemanželské. Vůči komu jsou nemanželské? Ne vůči církvi – denominací, ale vůči Slovu. Ona je nemanželská.

Jaký to obraz na Zjevení 3, na poslední Církevní věk laodicejský! Jaká nemanželská skupina! Jaké denominační smíchání! Oni jsou vlašni, nazývají se křesťany a podle toho také tak činí, avšak zapírají Slovo Boží,

mají formu pobožnosti, avšak zapírají její moc tak, jak to o nich prorok předpověděl.

Manželství je nejstarším zřízením na světě. Jako první bylo ustanoveno manželství, a to již v zahradě Eden,

Žena je vybavena jistými vlastnostmi, které nesmí znečistit. Ony byly ženě svěřeny. Neexistuje žádné stvoření na zemi, které je takové jako žena. Žádná fenka, žádné jiné samičí stvoření nebylo vybaveno takovým charakterem, jaký má žena. Žena vůbec ani nebyla v původním stvoření, neboť Bůh věděl, že padne. Žádné jiné samičí stvoření se nemůže dopustit cizoložství. Ona je jediná, která může zcizoložit. Kdyby byla stvořena jako originální stvoření, pak by to neodpovídalo veliké moudrosti Boží. Byla stvořena jako vedlejší produkt z muže, ale protože má takovéto postavení, obdržela také od Boha svaté jmění ke své záchraně. Má charakterové vlastnosti, které nesmí znečistit. Jestliže je zničí, je po celý svůj život znečištěna. I když je jí odpuštěno, už nemůže být ospravedlněna. Ihned to blíže vysvětlím a v několika minutách k tomu přečtu jedno místo z Písma. Její přestupek jí sice může být odpuštěn, avšak nemůže být v tomto životě ospravedlněna. Vždycky to na sobě ponese. Povšimněte si, bylo jí to předáno. Může přijmout odpuštění, ale žádné ospravedlnění.

Její tělo jí bylo Bohem svěřeno jako svatý majetek. Tak tomu není u žádného jiného zvířete nebo stvoření samičího pohlaví. Ona je jediná. Proto je tak posvěcena, protože má přinášet život na tuto zemi. Její tělo je místem, kde život vzniká a roste. To je ten důvod, proč jí bylo toto druhé jmění svěřeno.

S tím možná nebudou mnozí z vás teologů souhlasit. Avšak to, čím bylo celé lidstvo znečištěno, bylo cizoložství na počátku. Její klín byl zkažen. Porodila Kaina a Ábele. Jeden akt – dvě děti. Zkoumejte v Písmu.

Zjišťujeme, že její tělo je místem, kde vyrůstá život. Proto je to svatý, svěřený majetek, který nesmí být znečištěn.

To nyní říkám jako příklad, abych vám ukázal, kde Církev stojí. Nemluvím o vás ženách nebo mužích; pokud jde o vás, to se týká vás a Boha. Nyní mluvím o Kristu a Církvi.

Bylo jí svěřeno, aby přiváděla život, který jen Bůh Sám může dát. Její manžel je sice nositelem semene, avšak Bůh musí ten život tvořit. To souhlasí. Všechny život pochází od Boha. Veškerý život přichází od Boha. Tento se však zvrátil a tím se stal hříšným. Přesto přichází život od Boha. ON je tím původcem života. Žena má něco posvěceného. Chtěl bych nyní vyjmenovat tři věci, které nesmí odhodit.

Podržte v mysli Církev, zatímco budu mluvit o přirozené ženě, jak to zde činí Pavel v Řím. 7. Pán jí svěřil ctnost, jakožto posvěcený majetek – určitou

cudnost Kromě ženy ji jinak nikdo nemá. To souhlasí. Ona ji dostala od Boha. Tuto ctnost nesmí znečistit. Jestliže něco nesprávného učinila, musí to vyznat svému muži dříve, než si ji vezme, a uvést to do pořádku. Právě tak musí i Církev, která byla oddána se zákonem, před svým druhým sňatkem přijít ke Kristu a vyznat to. Jestliže to neučiní a po deset let žije se svým manželem a teprve potom to vyzná, pak má on právo se od ní oddělit a vzít si jinou ženu. Tak to říká Písmo. Smilstvo znamená nečistě žít.

„Josefe, nerozpakuj se vzíti k sobě Marii, svoji snoubenku za manželku, neboť dítě, které se jí má narodit, pochází z Ducha Svatého.“ Zabýval se myšlenkou, že se jí zřekne, aniž by vzbudil rozruch. Vždyť s ní byl již zasnouben. Jestliže jste se s ní již zasnoubili, jste z hlediska Božího s ní již oddáni.

Cudnost, cnost jí byla Pánem svěřena jako svatý majetek. Bůh jí dal tuto cudnost. Jako tehdy v zahradě Eden může říci „ano“ nebo „ne“. Byl jí svěřen tento posvěcený majetek ženství, který nesmí zahodit. Toto ženství, o kterém zde mluvím, se projevuje v jejím chování, v jejím charakteru vůči mužům. Nenechá se, jak to vidíme na obrazovce u filmových hvězd, od každého muže líbat, objímat a „muchlat“. Žena, která něco takového činí, má špatný charakter. Možná, že je dokonce mravná, ale v jejích rtech se nacházejí pohlavní dráždivé body a jestliže nějaký muž nějakou ženu líbá, dopustil se již částečně cizoložství.

Ve rtech muže i ženy se nacházejí sexuální dráždivé body. Jestliže políbí její ruku, nevznikne žádné sexuální dráždění, avšak ve rtech se tato dráždivá místa nacházejí. Dnešní mladé dívky vidí všechn ten nesmysl z Hollywoodu, všechno to líbání a ty milostné aféry s ženami atd. Žádný div, že naše morálka je zkažená, zpustlá a špinavá, když se toto předkládá dětem! Je to tak. Tak je to pro poslední dny předpověděno.

Pomyslete na církev. Líbá, směšuje se a zaměstnává se vším, jen ne se Slovem. Nechává se ovlivnit ďáblem skrze vzdělání, vědecké výzkumy, ačkoliv věda a vzdělání jsou úplně v protikladu s Bohem,

Celkový civilizační systém, který nyní máme, je absolutně antikristovský; vzdělávací systém je antikristovský, civilizace je antikristovská. Je proti Bohu. „Ty mluvíš proti civilizaci?“ Bůh bude mít brzy civilizaci, v níž už nebude existovat žádná smrt.

Tato moderní civilizace pochází od satana. Dokáží vám to dnes večer na základě Bible, dá-li Pán. Všechny tyto věci jsou od satana. V naší nové civilizaci již nebude existovat nic ze všech těchto věcí.

Je jí svěřeno toto posvěcené ženství. Žádný div, že se muži v přítomnosti žen tak chovají, jak to činí. Je to proto, že se ženy před muži ukazují tak, jak to činí. Svůj charakter ukazuje tím, že nosí na ulici těsné šortky, mužské ošacení,

atd. a výstředně se pohybuje. Úplně jedno, co říká, vůči svému manželu může být tak věrná, jak je to jen možné – v očích Božích je cizoložnicí. „Kdo jen pohlédne na vdanou ženu s žádostí, dopustil se tím již ve svém srdci cizoložství.“ Ukazovala se tak. Přesně to stejné učinila církev vůči světu.

Posvěcená cudnost, posvěcené ženství a posvěcené mateřství jí jsou svěřeny, aby svého manžela ctíla.

Podívejte se, jak je tomu dnes: V mnohých městech se pořádají velká společenská setkání („party“) a to, čemu se říká „společnost“ – i členové církvi stavějí své klobouky na podlahu, opíjejí se a házejí do nich své klíče. Potom každá žena jde a vezme si jeden klíč z toho klobouku. S mužem, kterémuž Míč patří, stráví pak konec týdne. Existují všechny myslitelné druhy společenských zábav. Musím toho zde ještě tolik říci, jak Pán dá, takže nemám čas, abych se tím blíže zabýval. Taková špína!

Církev je právě tak zkažená. Je to tak. Ona se dopouští cizoložství se vším. V žádné z těchto věcí nemá co pohledávat; měla by setrvávat na Slovu.

Starání o budovy je v pořádku, nemocnice jsou v pořádku, všechny ty ostatní věci jsou dobré. Vzdělavatelské programy jsou v pořádku. Musíme tu přece žít, musíme číst a psát. Náleží to k jedné oblasti života.

Na počátku si nemuseli oblékat žádný oděv. Jak Pán dá, budu o tom kázat o něco později v tomto týdnu. Musíme nosit oděv, protože Bůh nám oděv dal. Na počátku nebyl potřeba, neboť jsme byli zahaleni. Ona je nyní zahalena do svého hříchu. Vůbec ani neví, že hřeší. Nyní je zahalena ďáblem; tehdy to bylo od Boha. To je ten rozdíl.

Zjistili jsme, že jí tento posvěcený majetek ženství byl svěřen, a ona jej nesmí zkazit. Musí svůj charakter zachovat, své děti vychovávat a být svému manželu věrná. Dnes však tomu nevěnují skoro žádnou pozornost.

Měli byste jednou sedět v mé kanceláři a zažít to, když tam přivádějí muži své ženy, protože ony chtějí přijít s Bohem do pořádku; když vyznávají, kolik měly mužů ode dne své svatby, atd. Řeknete: „To jsou přece...“ Ne, to jsou letniční. Ty jiné ženy vůbec ani neprijdou. Mluvím o tom, jak daleko se člověk může vzdálit, když se církev směšuje se světem, v módě a ve všem, co máme. Od těch původních letničních se lišíme ještě tak, jako se liší den od noci. Sklouzli jsme do temného chaosu, někde se nalézáme a jsme ztraceni.

Jaký posvěcený, svěřený majetek! Jaká zodpovědnost pro ženu! Nyní vidíte, proč je obrazem na Církev. Nese tutéž odpovědnost, jako nějaká žena, která má odpovědnost vůči svému muži za své mateřství, za své ctnosti. Církev, právě tak jako žena, nese odpovědnost, a to za modlitbu vůči Slovu a Kristu. Žena, která odchází s jiným mužem, a Církev, která se věnuje institucím, stavebním programům, školám, atd., jsou totéž. Nemám nic proti

tomu. Všechny mají své oprávnění a slouží svému účelu, avšak ony nejsou to, oč jde. Ježíš neřekl: „Jděte a stavějte školy!“ ON nařídil: „Kažte Slovo!“ To oni zanedbávají.

Nejde o to zřizovat instituce a stavět nemocnice atd. Ony mají své oprávnění, avšak není to úkol Církve. Jejím úkolem je, aby kázala evangelium. Ale dělali jsme všechno možné, jenom ne to, co bychom měli. Přiklonili jsme se k tomu a smíchali jsme evangelium s něčím jiným, jako to učinil satan, až z toho nezbylo nic jiného, než nahromadění mravní zkázy. Celý svět chce následovat trend světa.

Před nedávným jsem četl v „Reader's Digest“, že mladé dívky již mezi 20. a 25. rokem přicházejí do přechodu a tím lidé dosáhli již svého středního věku. Zkaženost. Proč? Protože vědeckým pokrokem jsme zamořili přirozenou potravu, kterou jsme svému tělu měli dodat. Jsme již jenom zkažená umírající masa.

Totéž je s Církví. Nachází se ve stejném stavu. Tím je znázorněna, Duchem jí byly darovány tytéž drahocenné ctnosti, aby si uchovala Slovo a Ducha a nikdy se nedopustila cizoložství s věcmi světa nebo něčím jiným, nýbrž zůstala vůči Slovu čistou tak, jako žena má zůstat věrnou svému manželovi. Je to svatý majetek, který jí byl svěřen: Slovo Páně stavět a ctít nad každé lidské ustanovení víry, moudrost a denominaci. Toto jmění bylo Církvi svěřeno. Řekne se: „Moje církev...“ Nedbám na to, co tvoje církev věří – stojí-li to v protikladu ke Slovu Božímu, pak se od toho vzdal! Bible říká: „Ježíš Kristus je tentýž, včera, dnes i na věky.“ Marek 16 říká: „Tato znamení budou provázet ty, kteří uvěří...“ Káže-li církev něco jiného, pak té věci zemřete a znovuzrodíte se do Slova Božího. „Jděte do celého světa a kažte evangelium celému stvoření.“ Tak daleko mělo být nesené. „Tato znamení budou provázet ty, kteří uvěří.“ – v celém světě všechny, kteří uvěří. Vidíte, jak se od toho odchýlili? Jistě, avšak ona je za to zodpovědná!

Pohleďte, jak vzal Hollywood našim ženám cudnost. Seděl jsem tu a díval se na naše drahé staré sestry Schradrovy. Mnoho žen z těch starších zde, jako kupř. sestra Moore, si ještě vzpomenu, jak tomu bylo před několika lety. Kdyby jejich matky nebo ony samy šly tehdy takhle po ulici jako mnohé ženy – členky církve! – dnes, pak by je kvůli nepříčetnosti zavřeli, protože si zapomněly obléci sukni.

Jestliže to tehdy bylo bláznivé, pak je to i nyní bláznivé. Hleďte, celý svět dokazuje, že je zmatený. Podívejte se na módu a všechno, co nyní na světě probíhá. Je to šílenství! Všechno směřuje k naplnění Zjevení. Možná, že se ještě v tomto týdnu dostaneme k tomu, abychom si promluvili o těch strašných věcech. Nejsou to žádné pozemské, přirozené věci, nýbrž duchovní, které přimějí lidi k tomu, že budou volat, aby na ně hory a skály padly.

Tento svět přímo propadne do úplného a totálního šílenství. Již nyní je téměř tak daleko. Příznaky toho již můžete vidět. Tak je to daleko. Na ulici je již totální šílenství a proniká až do církve. Dělají se věci, na něž by civilizovaný člověk vůbec ani nepomyslel.

Sledujte, co Hollywood dokázal na ženách. Hled'te, jak jim ty posvěcené ctnosti uloupil. Mohli bychom s tím pokračovat. Toto všechno ona ztratila. Jak se to stalo? Dovedným nástrojem zvaným Církev tak, jak tomu bylo v zahradě Eden. Prohnaná osoba – ďábel přišel do Církve tak, jak to učinil v zahradě Eden, a svedl je k tomu. Ona byla svedena. Žena nechce činit nic zvráceného. Ani Eva nechtěla činit nic zvráceného. Nestalo se to úmyslně. Bible říká v 1. Tim. 2:14, že byla svedena. „Být sveden“ neznamená učinit něco úmyslně, nýbrž jsme-li oklamáni a učiníme něco.

Právě to se stalo dnes. Ona byla svedena televizí, časopisy a lidmi, kteří v tak krásných věcech jdou na ulici. Moderní dívky si prohlížejí fotografie v časopisech; vidí toto oblečení na ulici a v obchodech. Jak ten satan přišel, ten velký nástroj pekla mezi lidi a svedl je k těmto věcem! Žena si myslí, že je v pořádku. Je však mrtvá a neví o tom. Je daleko vzdálena od Boha. Vidíte jak to všechno ztratila a jak chytře to bylo provedeno?

Chtěl bych vás dnes upozornit na to, že Ježíš o tom rovněž mluvil. Chcete si to přečíst? Ježíš řekl, že se to stane. Věděli jste to? Bylo to v Jeho posledních hodinách před ukřižováním. Přečtěme si to v Luk. 23. Probereme to jako nějakou lekci nedělní školy a začneme veršem 27. Myslím, že jsem si to tu napsal. Bylo to, když Ježíš šel na Golgotu.. Poslouchejte, když to budu číst. Myslím, že to byl Lukáš 23,27. Tak je to na mém papíře. Ano, zde to je.

„I šlo za Ním veliké množství lidu i žen, kteréž plakaly a kvílely ho. A obrátiv se k nim Ježíš, dí: Dcery Jeruzalémské, neplačte nade mnou, ale raději samy nad sebou plačte a nad svými dětmi. Nebo, aj dnové jdou, v nichž řeknou: Blahoslavené neplodné, a břicha, kteráž nerodila, a prsy, kteréž nekrmily. Tehdyť počnou říci k horám: Padněte na nás, a pahrbkům: Pňkřejte nás. Nebo poněvadž na zeleném dřevě toto se děje, i copak bude na suchém?“

Mluví to o čase, v němž ženy už nebudou chtít mít děti. Chtějí psa, nebo kočku, ale již žádné děti. Má-li dítě, hledí se na ni jako na staromódní. To jsou známky Hollywoodu. Nechce být staromódní ženou. Ona nebo on se raději podrobí operaci, aby nemohla otěhotnět. Nechtějí mít děti. Ježíš o tom mluvil a co řekl ještě? Potom počnou volat k horám a pahrbkům: „Padněte na nás!“

Reguluje si porody, aby mohla chodit do společnosti. Nemůže se přece zatěžovat s nějakým děckem, které musí kojit. Uškodilo by to její postavě. Těhotenství by rovněž uškodilo její figuře. Potom by přece již tak dobře

nevypadala jako předtím. Její manžel je tak nevědomý, že jí to nechává projít. Nechce mu darovat žádné dítě.

Ježíš o tom mluvil a řekl, až se toto bude dít, potom nadejde čas, kdy budou ke skalám volat: „Padněte na nás!“ Pán to tak určil. Vydávají velké sumy, aby mohly mateřsky pečovat o kočku nebo psa. Je to tak. Ona se musí o něco mateřsky starat, neboť je to vlastnost, která jí byla Bohem dána.

Chodím na lov velké zvěře a pozoroval jsem na podzim medvědice poté, co se spářila s medvědem. Mláďata, která se jí posledně narodila, jsou ještě u ní. Již dosáhla značné velikosti a váží možná 100 liber nebo více. Nyní je medvědice odpuzuje pryč, aby sama mohla přezimovat, neboť bude mít znovu mladé. Narodí se v únoru, aniž by to medvědice zpozorovala. Přicházejí na svět v malých pytlích. Bůh to tak zařídil, aby tyto malé, celofánu podobné pytle sami otevřeli. Dovedou si pomoci, zatímco matka tvrdě spí. Od října již nic nežrala a nyní je únor. Přesto z ní mohou až do poloviny května sát. Když svá mláďata poprvé uvidí, jsou již dosti velká a váží asi deset až patnáct liber. Ona od ní sála. Jak se jí to mléko vytvoří, to je zařízení Boží. Je udržována při životě a produkuje mléko pro mláďata. Jestliže při páření není oplodněna a nemá žádná mláďata, pak vyhledá svá mláďata z předchozího roku a stará se o ně po celé léto, neboť je to instinkt, který jí Bůh dal. Musí o něco mateřsky pečovat.

Jestliže nějaká žena nechce darovat svému muži žádné dítě, pak si vezme psa, kočku nebo něco jiného. Musí se o něco mateřsky starat. Je to její vlastnost. Avšak darovat svému muži dítě a vychovat je k službě Bohu, k tomu vůbec nemá žádný poměr. To by pro ni byla ostuda před ženami společnosti z roku 1965, které tak milují hřích.

Toto je pravdivý obraz dnešní moderní církve. Moderní církve rovněž nechce žádné „nově narozené“, kteří se radují a křičí a mluví v jazycích, protože Skutk. 2:38 se na nich naplnily. Nechtějí to. Takové „dítě“, jež by jásalo, plakalo a volalo: „Amen! Haleluja!“, by ihned muselo opustit jejich denominaci. Jestliže by někoho takového v některé z jejich denominací měli, pak by ho hezky rychle vyhodili. „Proč takovou věc, jako je toto, připouštíte?“

Vidíte, ona je něčím těhotná, neboť neustále rodí členy. Avšak ona nechce žádné z těch, jak to nazývá, „křičících, rámusících, blábolících, ubohých stvoření“. (Skutk. 2:38.) Přivedlo by ji to do rozpaků, zruinovalo by ji to i její vzdělanou, etickou, vědeckou, společenskou církev, k níž náleží. Při příštím koncilu by ji vyloučili. Nemůže to snést. Nechce být těhotná se Slovem.

Jediný způsob, který může zrodit Slovo, je: být zrozen z Ducha Božího, mít Ducha Božího v sobě. Něco jako intelektuál, členství v nějaké církvi, řídit se podle vyznání víry, ženy s krátkými vlasy a namalovanými obličejí,

to v našem Slovu neexistuje. To ve Slově Božím nenajdete. Tam je psáno o starobylých, posvěcených, Duchem Svatým naplněných a z Ducha Božího narozených dětech, které křičí, jásají a chválí Boha.

Avšak to je úplně mimo její chápavost. Nechce to. Ó, ne, určitě ne!

Co činí místo toho? Rodí společnost nemanželských Jezábel, které si malují své obličejy a nosí šortky. „Kočky“, myslím, že se jim říká. Myslím, že je označují za „kočky“. „Podívej se na tu kočku, co tam jde.“, říká se, nebo něco podobného. První Eva byla zasnoubena se svým manželem, tím prvním Adamem. Adamova žena Eva byla cizoložnice. Řeknete: „Cizoložnice?“ Jistě jí byla. Ó, ale ona tvrdila, že ten první Adam je mrtev. „Jistě, již před nějakým časem zemřel. Jsem přece znovuzrozená.“ Říká: „Jsem určitě vdaná s druhým Adamem, s Kristem, se Slovem.“

Povšimněte si, co miluje. Kdo je její milovaný? Chcete vidět, do koho je zamilovaná? Slovo říká toto; ona ale odpovídá: „Moje církev říká to a to.“ „Koho tedy miluje? Kdo je její manžel? Její vlastní ovoce dokazuje, čím ona je. To přesně souhlasí. Ukazuje to, co ona je.

Pozorujte, nejprve byla skrze Adama přirozeným způsobem zrozena. Dále nikdy nešla. Proto miluje svět. Ona sice tvrdí, že byla podruhé narozena pro Krista, dejte však pozor, její milovaný je stále ještě Adam, neboť miluje svět.

Všimněte si rovněž, jaké děti rodí. Je to důkaz toho, kdo je jejich otec; zda je to první, nebo druhý Adam. Jestliže církev zrodí dítě skrze druhého Adama, potom toto bude jednat tak, jako jednal druhý Adam a jako ti ve dni letnic. To jsou ty pravé, opravdové děti druhého Adama. To souhlasí. Jejich povaha je jako Jeho a její. Ano. Avšak její dcery si malují obličej, nosí krátké vlasy a mužský oděv – kalhoty. Bible říká, že ona to nemá činit. Jestliže si stříhá vlasy, je to pro ni ostuda. Řeknete: „Konečně už o tom mlčí!“ Tak je psáno ve Slově. Zdůrazňuji jen ten charakter. To ona činí.

Synové, které plodí, se spoléhají na vzdělání, školení, tzv. biblické školy, nějakou známou kolej, která již ode dávna existuje, ve které se z nich vylíhnou, jako v nějaké líhni, náboženští Kainové, kteří milují denominace, kteří se zasazují za denominace. Oni jsou vůči Slovu právě tak nemanželští, jako byl Kain. Právě tak nemanželští, jako Kain. Snaží se o denominace. Vidíte, co to je?

Bůh nikdy nezaložil denominaci. Odjakživa byl proti tomu. I Slovo je proti tomu. Ony ale na tom setrvávají. Vidíte, co ony plodí. Dokazuje to jednoznačně, kdo je jejich otec a jejich matka. Jsou právě tak nemanželské, jako byl Kain. Toto dítě zplodil on (satan) skrze Evu. Vzdálila se od Slova. Vidíte, co potom porodila? Přesně totéž zplodila církev – totéž. Mohu vám to dokázat Slovem. Proto pochází tento druh vzdělání a civilizace od Kaina.

To souhlasí. Oni se prohlašují za syny Boží, jsou však zplozeni denominací a vyučeni v denominačních školách. Tak je to. Jsou to právě tak chytří, vědecky vzdělaní kazatelé, jako byl Kain. Je to přesně to stejné. Zeptáte se: „Bratře Branham, je to pravda?“ Otevřete si přece 1. Moj. 4:16 a sami to uvidíte. Podívejte se zrovna na 1. Moj. 4:16 a pochopíte, jak se to stalo.

„Tedy odšed Kain od tváři Hospodinovy, bydlil v zemi Nód, k východní straně naproti Eden. Poznal pak Kain ženu svou, kterážto počala a porodila Enocha. I stavěl město, a nazval jméno města toho jménem syna svého Enoch.“

V době Jubala se začalo zhotovovat hudební nástroje atd. Civilizace začala Kainem. Stavěli města, hudební nástroje. Učení mužové pocházejí od Kaina, semene hada.

Všimněte si verše 25. „Poznal Adam znovu ženu svou.“ Poznal ji jednou a ona porodila dvě děti. Zkoumejte Písmo (1. Moj. 4:1-2). Porodila Kaina a potom Ábela. Jeden akt a dvě děti.

Nedávno mi řekli, že je to nemožné. V Hollywoodu resp. v Tucsonu je právě soudně projednáván takový případ. Jedna žena porodila současně jedno barevné a jedno bílé dítě. Řekli: „To nemůže být.“ Avšak mohou zrát současně dvě vajíčka. Nyní je takový případ projednáván před soudem. Víím, že to je u psů i jiných zvířat možné. Nyní se tam ta žena nachází. Bílý muž řekl: „O mé dítě se postarám, ale ne o to druhé.“ Ta žena připustila, že ráno spala se svým manželem a odpoledne s černochem. Lékař to potvrdil: „V případě, že je k dispozici ještě jedno zralé vajíčko, je to během čtyřiaadvaceti hodin možné.“ To stejné, co ona učinila, se také tehdy stalo. Onoho jitra to byl satan – had a odpoledne Adam, a ona obdržela dvě děti.

„Eva potom porodila Adamovi ještě (podruhé) syna.“ Myslete na to, nikde v Bibli není psáno, že byl Kain synem Adamovým. Je řečeno: „Kain byl od toho zlého.“ (1. Jan.3:12) To není Adam, nýbrž ďábel.

„Poznal pak ještě ženu svou, i porodila syna a nazvala jméno jeho Set; nebo řekla: „Dal mi Bůh jiné símě místo Ábele, kteréhož zabil Kain (který nebyl to pravé semeno).“ Setovi pak také narodil se syn, a nazval jméno jeho Enos. Tehdáš začalo se vzývání jména Hospodinova.“ – Ne potomstvo Kainovo, nýbrž potomstvo Setovo. Kain pocházel od zlého, z hada.

Pohledte, Bible říká zřetelně, že její první manžel musí být mrtvý. Nesmí to být nějaké rozdělení, on musí být mrtev. Mluvili jsme přece právě o „manželství a rozvodu“. Všichni o tom víte. Vždyť nemluvím jen k tomuto shromáždění zde, nýbrž i ke všem v celé zemi. Poznáváte, co se stalo s „manželstvím a rozvodem“. Otevření Pečetí o tom vyneslo skutečnou pravdu.

Abyste mohli být oddáni s druhým Adamem, Kristem – Slovem, museli byste se od svého prvního manžela – denominace oddělit tak, že byste jí zemřeli. Neboť ani jedna z nich nemůže přijmout celé Slovo Boží. Je-li tomu

jinak, ukažte mi ji. „Ó“, řeknete, „ta moje“. Ten další tvrdí totéž o té svojí. Slušte je, potom zjistíte, že obě jsou zvrácené, jakmile se staly denominacemi. Čtete Zj. 17.

Pohleďte, musíte být pro tuto věc mrtví. Nemluvím přece jen k tomuto lokálnímu sboru, ale ke všem v celé zemi. Museli jste svému prvnímu muži zemřít. Jste-li sjednoceni s Kristem a stále ještě oddáni s nějakou denominací, pak jste cizoložníci a náležíte k Laodiceji. To se týká vás jako Církve v celém národě. Následujeme Ježíše Krista, to Slovo. Abyste byli v Nevěstě, musíte být opět oddáni se Slovem Božím, s Kristem.

„Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a Bůh byl to Slovo... a Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“ Dokud setrváte na lidských denominačních tradicích, jste Slovem Božím označeni za cizoložníci. Dokud toužíte po ustanoveních nějaké denominace a náležíte k nějaké denominaci, kterážto Boží Slovo popírá, jste cizoložníci. Tak to říká Bible. Ježíš řekl: „Nikdo nemůže dvěma pánům sloužit. Buďto slouží Bohu nebo mamonu. “ Mamon je svět. „Jestliže miluje někdo svět, nebo ty věci světa, láska Boží nepřebývá v něm.“ Semeno Boží v něm nemůže být, jestliže je v něm současně ještě láska ke světu. Jestliže semeno Boží, Slovo Boží, působí skrze vás, pak v něm nemůže být současně láska ke světu. Kde pak zůstávají krátké vlasy, šortky a namalované obličej? Kde to tedy zůstává?

Nemůžete být současně ctnostní vůči Kristu, Slovu Božímu a poslouchat lidskou denominaci. Ona stojí v protikladu ke Slovu. Pavel to zde říká. „Kde?“ U Řím. 7.

Právě tak se nemohou v této nemanželské denominační skupině zrodit Boží synové – synové Jeho Slova. To nemohou. Z vašich „líhni“ nemůže vyjít nějaký Boží syn Slova. Mluvím k Církvi. Přesto jste přesvědčeni, že jste velmi nábožní. To byl i Kain – syn Evy, té děvky. Byl velmi zbožný, postavil oltář, přinesl oběť, dával desátek a činil všechno to, co by i každý zbožný člověk učinil. Ale on nedodržel Slovo! On to neměl zjevené! To zjevení je to jediné, oč jde – zjevení Slova.

Co je zjevení? Ježíš řekl: *„Na této skále postavím Svoji Církev a brány pekla ji nepřemohou.“* Víra je zjevení, neboť víra vám byla zjevena. Skrze víru – zjevením – přinesl Ábel Bohu příjemnější oběť, než Kain. Kain si myslel, že oni jedli jablka. Tento názor stále ještě existuje. Avšak tak tomu nebylo. Bylo to cizoložství; semeno hada! Otevřením sedmi Pečetí to bylo vysvětleno a dokázáno. Moje kniha o tom právě vyšla. Myslím, že jsme jich 1000 přinesli. Písmo to dosvědčuje od 1. Moj. až ke Zjevení. V poslední době budou opět oba stromy přinášet semeno a tím samy dokazovat, co jsou.

Dnes se zde nalézáme. V Písmu a před našima očima vidíme Laodiceu a Nevěstu tak jasně a zřetelně, jak jen to může být. Nemůžete sloužit světu

a mamonu. Nemůžete být současně ctnostným, biblicky věřícím křesťanem a být zamotán do denominačních záležitostí. To nemůžete dělat současně. Jedno musí být mrtvé, aby to druhé mohlo žít.

Zrovna tak nemůže církev zplodit Božího syna Slova. Nechtějí žádné z těchto křičících dětí, které jásají, mluví v jazycích a podobně činí. To nemůžete činit v denominaci. Nechtějí vás. K tomu je tam nedovedou. Přijmou je, podají jim ruku a řeknou: „Jestliže věříš, pak to máš.“ Pokud se jen necháte zapsat do členské knihy, postačí to. Hleďte, vůči Slovu to jsou nemanželské děti. Oni jsou přesvědčeni, že jsou nábožní. Církev se stala těhotnou moudrostí a poznáním satanovým. Posílají své lidi do škol, aby se naučili, jak se správně vysloví „Amen“. Učí je tam, jak všechny ty věci správně vyslovit a poznat rozumem. Co je to? Je to těhotenství od ďábla!

Čím učinil satan Evu těhotnou? Tím, že Slovu Božímu nevěřila a místo toho použila rozum. Tím bylo celé stvoření zničeno. Totéž dnes učinila církev se Slovem. Otěhotněla biblickými školami, semináři a podobnými, kde se učí čtení, psaní a aritmetiku, ale o Bohu se nedozvíte více, než nějaký hotentot o egyptské noci. Znají všechna svá ustanovení, své modlitební knížky a všechno ostatní, ale o Bohu nevědí nic. Jinak by poznali, že se naplňuje Slovo, které Bůh tehdy vyslovil, že každé generaci dal Své Slovo.

Noe vystoupil a kázal oné generaci. Jaké by to bylo, kdyby Mojžíš tehdy přišel a řekl: „Postavte koráb.“? Nepatřilo by to do této doby. Ale jako prorok měl zjevení od Boha a Bůh potvrdil, že to byla pravda. Mojžíš vyvedl izraelské děti ven. Ohnivý sloup se objevil před nimi a potvrdil to! Řekli: „Nechť k nám nemluví Bůh, ale Mojžíš, jinak bychom museli zemřít.“

ON odpověděl: „Nebudu tedy již mluvit k nim, avšak budu jim posílat proroky, kteří budou mluvit.“

Izaiáš tu stál a zvěstoval: „*Panna bude těhotná ...*“ Jak mohl takový muž jako on v oné době něco takového říci? Jak se měla panna stát těhotnou? „Dítě narodí se nám, Syn nám bude darován... Jeho jméno zní: Předivný Rádce, udatný Bůh, věčný Otec, Kníže pokoje. Jeho panství dosáhne daleko a nebude konce pokoje nad trůnem Davidovým. A Jeho kralování ...“

Jak se to mělo stát? Nevěděl to. On vyslovil jen to, co řekl Bůh. To přesahuje všechno, co si jen rozum může představit. Předčí to všechno, co se může vědecky vyvídat Je to Slovo Boží.

Nyní školíme naše biblické žáky a teology v lidské teologii. Je z toho jen řada církví a sborů – Laodicejí tak, jak to Bůh předpověděl

Vidím-li to, děším se. Těhotní rozumářskými názory! Musíte absolvovat univerzitu, než jste vůbec přijati. Jste vyšetřeni psychiatrem, dříve, než vás ordinují. Dovedete si představit, že Petr, Jakub a Jan by tehdy šli k nějakému psychiatrovi? Co je s těmi 120-ti, kteří sotva všichni uměli napsat své jméno?

Byli psychiatrem vyšetřeni, zda jsou všechny jejich reflexy v pořádku? Měli jeden „reflex“, který ale neměl nic společného s nějakým rozumářským pojetím nebo vědeckým bádáním. Stalo se to mocí Boží. Když tím byli zasaženi, nevěděli nic jiného, než aby vykonali to, co jim Duch Svatý přikázal. Nestarali se o žádné intelektuály, ani o to, co řekla církev, kněží nebo co tento nebo onen řekl. Byli bez bázně a puzeni Duchem Svatým.

V 1. Jan. 2:15 je psáno: „*Nemilujte svět, ani to, co je ve světě! Jetliže někdo miluje svět, nepřebývá láska k Otci v něm.*“ Jak byste mohli otěhotnět Slovem Božím, když ono zavrhuje svět, zavrhuje Hollywood, jeho celou módu, všechny ty společenské slavnosti a to, co se při nich koná, a také všechno, co se dělá ve jménu náboženství. Všechno toto zavrhuje!

Jak může žena, která má krátce ustrížené vlasy, svůj obličej maluje a nosí šortky, otěhotnět se Slovem? Jak může nějaký kazatel stále ještě tvrdit, že je těhotný se Slovem, když v semináři čte Skutcích 2:38 a ví, že v Bibli ani jedna osoba nebyla pokřtěna na tři tituly? Vypráví vám lež. Svoje právo prvorozenectví prodal. Právě se proti tomu, o čem mluví, dopustil cizoložství. Je odloučen, oddělen!

Bůh bude mít ctnostnou Církev, skutečnou Nevěstu. Tak to říká Bible. Není-li ve vás to Slovo, jaké děti potom rodíte? Těhotné denominacemi. Doposud nenastalo žádné umírání, které by vás odloučilo od vašeho prvního milovníka.

Řeknete: „Co si pomyslí Jonesovi, budu-li plakat a mluvit v jazycích? Co si pomyslí, když se ještě jednou dám pokřtít?“ Jaký to nesmysl! Jste oddáni s Jonesovými? Jste oddáni s církví nebo sborem? Nebo jste oddáni s Kristem, tím Slovem? To je důvod, proč rodí své děti. Jaké děti má? Zde je několik jejich jmen, které se dnes používají: Kočky, Beatles, Monsters, Rickies, Rickettas atd. Jsou to členové církve, synové Kainovi, synové vychytralého zvířete, a jsou tak dovední, jak jen mohou být.

Zamyslete se nyní s pomocí svého vlastního duchovního pohledu nad vaši duši. Prozkoumejte se. Mluvím ke všem v celé zemi. Pozorujte se několik minut, v Branhamově kapli, v kaplích na západním pobřeží, v Arizoně a všude, zkoušejte se několik minut Říkáte: „Poselství, které kážeš, br. Branhame, není správné.“ Zkoušejte se trochu. Dovolte Duchu Svatému, aby vaše smýšlení prozkoumal se Slovem, pak budete souhlasit s poselstvím. Nechtě Krista, to pomazané Slovo, aby prozkoumal vaše svědomí. Vpusťte Jej k sobě dovnitř. Pohlédte, zda to souhlasí nebo ne. To je jen jedna, nebo dvě věci, avšak existují jich stovky.

Souhlasí Bible s tím, aby si mohla žena krátce stříhat vlasy? Souhlasí Bible se křtem na tři tituly – na jméno Otce, Syna a Ducha Svatého?

To v ní není. Přípouští Bible, aby žena nosila mužský oděv? Vezměte jen tato tři, ačkoli jich jsou ještě stovky. Zkoušejte to ve světle Slova Božího.

Řeknete: „Jsem členem církve.“ Tím byl i Kain; i Eva byla. Bible předpovídá, že v posledních dnech, ve věku Laodicie, tomu bude právě tak. Dovolte Duchu Svatému, aby vaše svědomí prozkoumal a porozumíte, co řekla v Danielovi královna – matka Baltazarovi, že je tu prorok jménem Daniel, který dovede vykládat sny a rozluštit záhady („rozvázat věci nesnadné...“).

Dovolte Duchu Svatému, aby to učinil. ON je tím Prorokem dne. Dovolte MU nyní, aby vešel do vašeho srdce a zkoušel vás Slovem Božím, pak budou pochybnosti o poselství odstraněny. ON odstraňuje veškeré pochybnosti. Zjistíte, že poselství přesně souhlasí se Slovem pro tento den.

Nemůžete dnes kázat poselství Luthera. Patří sice k tomu, avšak byl to začátek, který by se dal připodobnit nohám. Nemůžete kázat poselství Wesleye, ani ne to pro letniční. Dnes jsme dále. Staly se denominacemi a zemřely. Jsou tím stéblem, které vyrostlo z lístků a představuje první stádium Církve, Nevypadá ještě jako pšeničné zrno, jež bylo na počátku vloženo do země.

Potom se ukázal klas. Stále ještě nevypadá jako pšenice, ačkoli je jí už podobnější. Je stále podobnější pravému pšeničnému zrnu. Avšak stéblo se pšeničnému zrnu, jež padlo do země, vůbec nepodobá. Je pouze nosičem života, který byl v pšeničném zrnu. Avšak co učinilo? Stalo se denominací. Celá příroda o tom vydává svědectví. Zemřelo.

Život šel dále, až do klasu. Tam se nachází malé množství kuliček. Vypadá to, jako by tam již byla malá zrnka pšenice, jako by to již byla pravá pšeničná zrna. Avšak tak daleko to ještě není.

Proniká to pak do slupky a co vzniká nyní? Šešulka. Když pšeničné zrno, o němž Ježíš mluvil, vzejde a roste a vy odtrhnete klas od stébla a ta zrnka držíte v ruce, možná že řeknete: „Mám pšenici“. Buďte opatrní! Vypadá to již přesně jako pšeničné zrno, avšak v tom není žádné zrno. Je to teprve pleva (šešulka). To představuje ty letniční. Proto je napsáno u Mat. 24:24: „*Kdyby bylo možné, byli by v posledních dnech svedeni i uvolení.*“ Můžete odloupat lístek za lístkem, a stále ještě nevidíte žádné zrno. Ono je docela uvnitř. Potom se život od denominace oddělí a jde do zrna.

Co nyní následuje? Když zrno začne růst, zvětšuje a rozšiřuje se, potom od toho denominace ustoupí.

„Proč se z toho zrna ještě nestala žádná denominace?“ Ono se nikdy žádnou nestane. Je to pšeničné zrno. Dál to již nemůže jít. Jsme v poslední době.

Co musí dělat nyní? Zůstat na slunci a zrát. Přesně tak. Slovo musí ve vašem srdci uzrát, aby vyneslo na světlo a způsobilo to, o čem mluvíme. Jestliže vám to Duch Svatý zjeví, potom již o tom nebudete mít žádnou pochybnost a bude to tak, jak to královna řekla o Danielovi.

Nyní můžete říci: „Co toto všechno má společného s nějakým díkůvzdáním? O čem mluvíš br.Branhame? Je již tři čtvrtě na devět a ty jsi ještě neřekl nic o díkůvzdání.“ Pro mne to bylo poselství pro tuto příležitost. Ano, skutečně.

„Otcové, poutníci“ byli velmi vděční za to, že našli nový způsob života, kterým žili poté, co se odtrhli od těch starých anglických denominací a jejich ustanovení. Oni si mohli osvojit toto nové pomazané Slovo pro jejich čas, spojit se s ním. To souhlasí. To nové, pomazané Slovo jejich doby, pro jejich den.

Tak i my můžeme být vděční za to, že my, kteří jsme poutníci jako Abraham, jsme se oddělili od věcí světa a od všeho, co k tomu náleží. Abraham byl poutník. Bůh nás oddělil ode všech mrtvých náboženství a jejich mrtvých ustanovení. Mluví ke všem v národě. Proč? ON nás oddělil, otevřel nám novou zemi, nové poselství pro tento den.

Letniční hnutí uschlo a zemřelo. Jako následovníci Luthera, Wesleye, a všech těch ostatních, nejsou dnes nic víc než skupinou církví, které se spojily dohromady. Avšak nalézají se mezi nimi ještě dobří lidé, kteří od nich musí odejít.

Co ON učinil? On otevřel v návaznosti s posledním poselstvím těch sedm pečetí. Pochopili jste to? Těch sedm pečetí se všemi těmi tajemstvími, která byla během sedmi Církevních věků zapečetěna. Reformátoři neměli čas, aby to ve svých dnech učinili, protože nežili dosti dlouho. Nám se však dostalo tohoto požehnaného zjevení sedmi pečetí v těchto posledních dnech. Na základě jednoho prorocství jsem odešel do Arizony.

Před několika dny jsem se zeptal Boha: „Jaký úmysl máš se mnou zde v této poušti?“ Víte, že Mojžíš napsal velkou část Starého zákona? Jistě že to učinil. Napsal pět knih Mojžíšových, které obsahují Zákon: Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri, Deuteronomium. Napsal část Starého zákona. Aby to mohl učinit, musel nejdříve opustit všechny své známé a rodinné příslušníky a odejít na poušť.

Největší část Nového zákona napsal Pavel. Je to tak. Napsal epištoly k Římanům, Židům, Timotheovi, atd. Aby to mohl učinit, musel se izolovat a jít na tři a půl roku do Arábie a přijmout od Boha zjevení. Zeptáte se: „Co je s Matoušem, Markem, Lukášem a Janem?“ Byli pouhými písaři, kteří oznamovali to, co Ježíš učinil. Pavel všechno seřadil a sestavil Slovo v celek.

Aby toto mohli učinit, museli jít oba na poušť a opustit své rodinné příslušníky. Vzpomínáte si na kázání „Je toto ten čas?“ Kolik z vás je slyšelo? Řekněte: „Amen.“ Nesouhlasilo to všechno přesně? V těchto posledních dnech

jsme přijali zjevení, aby Bůh, Pán, skrze toto poselství mohl shromáždit Svou Nevěstu. To nebylo zaslíbeno pro žádný jiný věk. Bylo to zaslíbeno pro toto časové období.

Ta zaslíbení z Mal. 4:5; Lukáš 17:30; Jan 14:12; Joel 3:1, jsou právě tak pravdivá, jako to, co bylo psáno v Písmu o Janu Křtiteli. Ježíš potvrdil, že on jím byl. Co řekli? „Pryč s tímto člověkem!“ Na Jana pohlíželi jako na divokého člověka. Ta církev to nemohla přijmout. Toto je příklad. Právě tak to nepřijme dnešní církev.

Vyvolené však Bůh volá ven. Vyvolení to poznají. Slovo vyvolává čistou Nevěstu, Církev posledních dnů, vyvolené našeho Pána Ježíše Krista, jenž je Slovo. Kolik jich věří, že Ježíš je Slovo? Nuže dobrá, nevěsta je přece vždycky částí ženicha. Tedy Nevěsta nebude žádnou denominací; musí být zjeveným Slovem, aby mohla být Nevěstou Kristovou. ON zaslíbil, že to učiní. ON řekl, jak to učiní.

Nikdy se od své předlohy neodchyluje, vždycky to činí podle tohoto vzoru. ON to dělal pokaždé stejným způsobem. Používá jej opět, aby v posledních dnech vyvolal ven svoji ctnou Nevěstu, líbeznou Rebeku, která čeká na svého Izáka. Jaký nádherný čas!

Obě knihy náleží do této souvislosti, ony se vám budou zdát tajemné, až budete číst tu knížku o sedmi Církevních věkách. Obě knihy. O Knize života jedni říkají, že stojí-li vaše jméno v Knize života, nemůže být nikdy vymazáno. Ale potom zase jiní říkají, že ON může vaše jméno z Knihy života vyjmout. Toto zde to dokonale objasňuje. Budu se tím několik minut zabývat a ještě než skončíme, to vysvětlím.

Život pro Boha je něco svatého; je zanešen do jedné knihy. Bůh je původcem života. Věříte tomu? Vždyť tento přirozený život, který zde máme, je jen překroucením. Měli bychom mít vlastně již od počátku ten pravý život. Avšak přirozeným narozením byl zkažen.

Váš první život vznikl skrze spojení. Narodili jste se přirozeným způsobem. Byl to přirozený akt. Přirození lidé – muž a žena – se pohlavně spojili, a tak jste se narodili do tohoto života, který je spojen s hříchem a smrtí.

Jak je to možné, že nemůžete vidět to semeno hada, když jste poznali že žena byla stvořena jako vedlejší produkt? Žádné jiné samičí stvoření nebylo stvořeno tak, aby mohlo být svedeno. Bůh to ale věděl, neboť kdyby býval neznal konec již před začátkem, pak by nebyl Bohem. Kdyby nebyl nekonečný, pak by nemohl být vševědoucí, všemohoucí a věčný. ON ví všechno. Věděl o všech věcech, proto tak ženu stvořil. Muž ještě ženu neměl. Muž i žena byli dosud v jednom a témže člověku. Měl v sobě mužského i ženského ducha. Musel být rozdělen. Poté, co bylo celé stvoření dokončeno, vyňal z něho tento vedlejší produkt. Žádné jiné stvoření, jež bylo Bohem stvořeno v originálním

stvoření, nemůže učinit něco takového jako žena. Jen ona byla takto stvořena, aby to mohla učinit. ON věděl, že to učiní. Kdyby to byl nevěděl, nebyl by Bohem.

Avšak pohledte, vlastnosti, které byly v Bohu, se musely rozvinout. ON chtěl být Zachránce. Vždyť kdyby učinil všechno tak dokonalé, pak by nebylo nic, co by bylo ztracené. Ó, nebudte děti! Buďte muži a ženami. Nacházíme se na konci cesty.

Pohledte, byla to přirozenost, která byla spojena se smrtí. Váš první manžel, který nad vámi panoval, byla vaše přirozená bytost, kterou jste při svém přirozeném narození zároveň obdrželi. od přirozenosti milujete svět, protože jste ze světa a jste částí světa. Souhlasí to? Vaší přirozenou žádostí bylo milovat svět, jehož částí jste. Jste částí přírody. Věříte tomu? To je vaše přirozená bytost. Věříte tomu? To je váš přirozený charakter. Z tohoto důvodu musíte být znovuzrozeni. Musíte od toho být osvobozeni. Vy musíte tomu prvnímu manželovi zemřít. Nemůžete s ním žít a potom prostě říci: „Rozvedu se s ním a dám ho stranou, až se mi naskytne vhodná příležitost.“ Ne, lístek rozloučení nestačí. On musí zemřít. Světská povaha musí zemřít. Každá částička z ní musí zemřít. Musíte být sjednoceni v docela jiném způsobu.

Jméno, pod kterým jste se narodili vaší první bytostí, bylo zapsáno do Knihy života a rovněž to, co jste učinili. Všechno co jste v této bytosti učinili, bylo zapsáno do jedné knihy, do Knihy života.

Všimněte si, v proroku Danielovi je psáno, že viděl ctihodného starce, jehož vlasy byly jako čistá vlna. Desetitisíce krát desetitisíců stáli před Ním připraveni ke službě – Nevěsta. Potom byly otevřeny knihy. Potom byla ještě jedna kniha otevřena, totiž kniha života. Svatí – církev-Nevěsta – jsou již tam. Pak byla ještě jiná kniha otevřena, totiž kniha života.

Když jste byli duchovní smrtí od tohoto sjednocení odtrženi, odstoupila od vás přirozená žádost, abyste si stříhali vlasy, nosili šortky, malovali si obličej, byli intelektuálními chytrými lidmi, něco lépe věděli, než ostatní z vás.

Toto chtěla Eva. Přesně to ona chtěla. Řeknete: „Ty malý nevýznamný kazatel, postavíš se tam a něco takového mi říkáš? Mám přece svůj doktorát teologie!“ To vás pokaždé jen víc vzdálí od Boha, a to vždycky, když získáte další akademický titul. To souhlasí. To je pravda. Eva to přijala. Otěhotněla tím. Toho se církev dopouští dnes: biblické školy, intelektuálové. Pohledte, žádná se neshodne s tou druhou. Je to jen jeden velký zmatek, přesně tak, jak to říká Bible. Babylon.

Nevěsta ví, kde stojí. Je jich jen málo. Nebude mnoho těch, kteří budou zachráněni, jen velmi, velmi málo. Řeknete: „Není tam psáno, že jich jsou tisíce?“ Ano, ale to jsou všichni z celého období dvou tisíc let, kteří v každém

časovém období vyšli. Je to skupina z času Luthera, těch, kteří zemřeli dříve než se stali denominací. Potom přece vystoupil Wesley, potom přišli letniční a všechny ty odnože baptistů, metodistů, nazarénů, svátostních poutníků, presbyteriánů, atd.

Všichni se odtrhli jako listy. A přece jak víte, když se růst dostane do pokročilého stádia a zrno začne zrát, musí na stéblu všechno ostatní odumřít, a to dříve, než může zrno uzrát. Haleluja! Nemůžete poznat, kde se nacházíme? Život je zase v zrnu! Co je to? Přesně totéž zrno, jako to, které bylo zaseto do země. Tentýž Ježíš v postavě Nevěsty; tatáž síla, tatáž Církev, totéž Slovo – úplně stejné.

Totéž Slovo, které jimi bylo zaseto, vzešlo, až dospělo k Hlavě. Tento život, který vzešel, zasáhl lidi, kteří k tomu byli určeni, a utváří nyní Hlavu, aby mohlo přijít vzetí. Jak Pán dá, budu o tom zítra nebo pozítří mluvit. Jestliže jste byli od svého prvního spojení duchovní smrtí rozdělení, potom jste znovuzrozeni neboli znovu oddáni do nového duchovního spojení – ale ne jako ve vašem přirozeném životě s věcmi tohoto světa, nýbrž s věčným životem. Zárodek, který byl od počátku ve vás, vás našel. Vaše stará kniha s vaším starým spojením skončila. Nyní bylo vaše jméno převedeno. Nyní řeknete: „Chceš tím říci, že moje stará kniha již neexistuje?“ Bůh ji vhodil do moře Svého zapomenutí. Před Bohem jste dokonali.

Nyní se vaše jméno nachází v nové knize, již ne v Knize života, nýbrž v Beránkově knize života, a to jména všech, které Beránek vykoupil. To již není ta stará kniha vašeho přirozeného spojení, nýbrž vy jste novou Nevěstou. Haleluja! Váš nový život je v Knize života Beránka – ve vaší svatební listině. Haleluja! Tam se nacházel váš pravý, věčný zárodek od počátku.

Vám nebylo jen odpuštěno, nýbrž jste ospravedlněni. Gloria! Ospravedlněni! Řím. 5:1 říká: „*Jelikož jsme tedy byli ospravedlněni na základě víry...*“ Popatřete, co to slovo znamená. Není řečeno: „Bylo vám odpuštěno...“ nýbrž: „Jste ospravedlněni.“ Neznamená to, že vám bylo odpuštěno. Jestliže byste například slyšeli, že jsem se opil a učinil zlé věci, ale pak byste se přesvědčili, že jsem to přece jen neudělal, tak byste ke mně přišli a řekli: „Bratře Branhame, odpouštím ti to.“ – Pak bych odpověděl: „Co mi chceš odpustit? Já jsem to přece vůbec neudělal!“

Kdybych to byl učinil, pak bych byl vinen. Kdybyste mi to odpustili, pak bych již nebyl vinen. Přesto bych nebyl ospravedlněn, protože jsem to skutečně udělal. Slovo „ospravedlněn“ znamená, že jste to vůbec nikdy neudělali. Nic vám není počítáno. Jak se to stalo? Kniha byla hozena do moře zapomenutí Božího; vaše stará kniha a vaše staré manželství je zrušeno, je mrtvé a vůbec se ani nenalézá v Boží paměti. Amen. Jste ospravedlněni. „*Jelikož jsme tedy byli ospravedlněni...*“ Byli jste obžalováni, ale nikdy jste to vůbec neudělali! To

staré spojení je v moři zapomenutí Božího. Vůbec nikdy jste ani nebyli oddáni. ON, Ženich, vzal na Sebe vaši hanbu místo vás. ON zaujal vaše místo, neboť jste byli před založením světa předurčeni pro Něho, abyste byli v Jeho nevěstě. Tak to říká Bible. Jste předurčené Semeno.

Jak se to mohlo stát, že jste to vůbec učinili? Do vašeho prvního manželství jste byli svedeni vinou své cizoložné matky. Nestalo se to vaší vinou. Svým přirozeným narozením jste se stali tím, čím byla Eva, která se dopustila cizoložství. Proto jste se narodili jako cizoložnice. od počátku jste byli hříšníky. Neučinili jste to, neboť jste měli být tím, čím je tento zárodek, který byl již před ustanovením světa ve vás. Bůh vaše jméno zapsal do Knihy života Beránka.

Znáte přece moje malé vyprávění o tom orlu. Všichni jste to již slyšeli. Jeden starý farmář chtěl vložit vejce pod kvočnu k vysesání. Neměl však dostatek vajec. Tu našel jedno orlí vejce a přidal je k nim. Když se orlí mládě vylíhlo, jevílo se těm kuřatům jako podivné. Orlice běhalo sem a tam a slepice dělala vždycky: „Kdák, kdák, kdák.“ Orlí mládě si řeklo: „Nevím co to znamená, ale přesto ji poslechnu.“

Kvočna šla na dvůr a hrabala tam. I na smetišti hrabala a řekla: „Ko-ko-dák. Je to dobré, je to dobré. Připoj se k nám.“ Ale orlice to nemohlo jíst. Běhalo jednoduše s kuřaty sem a tam, protože nic jiného neznalo. Nevědělo, co by jinak mělo dělat. Ona lítala sem a tam přinesla to i ono a orlí mládě to muselo jíst. Ono nevědělo, co by mělo dělat. Ono sice vidělo, že ta kuřata to všechno dělala, avšak s ním to bylo trochu jiné. Nemělo to rádo.

Orlice, matka, přece věděla, že snesla dvě vajíčka. Jednoho dne začala hledat to druhé. Létala kolem dokola a hledala, tak to činí ten velký Duch Svatý. Jednoho dne letěla nad slepičím dvorem – těmi denominacemi. Hleděla dolů a objevila tam své dítě. Křičela. Tento hlas se setkal s odezvou mláděte.

„Ó, to správně zní!“

Jestliže pravé, Bohem předurčené semeno uslyší Slovo Boží, je to pro ně hudbou. Ví, že je to pravda. – Mělo tak jako tak dost toho denominačního krámu: „Připoj se k nám. Pojď k nám. Máme společenské party. Máme to, máme ono.“ To se mu nezdálo správné.

Volala: „Synu, do této skupiny nepatříš. Náležíš mně, jsi můj.“

Řeklo: „Maminko, to zní správně. Jak se ale dostanu odsud ven?“

„Jednoduše vyskoč, já tě zachytím. Více nemusíš dělat.“

Jestliže se pomazané Slovo Boží naplňuje před člověkem, který je narozen k tomu, aby byl synem Božím, protože v sobě nosí ten předurčený zárodek pro tento čas, pak pozná to poselství Boží tak jistě, jak je Bůh v nebi.

Martin Luther poznal poselství pro svůj čas. Wesley poznal zase pro svůj čas. Letničtí poznali zvěst pro svůj čas. Jak je to nyní s vámi? Staly se denominacemi. Slovo toto odsuzuje a říká vám přesně, co v této době máme mít, totiž to, co stojí v Malachiáši 3, druhá část (dle kral. překl. Mal. 4) a ve všech ostatních zaslíbeních pro tuto hodinu. Co vidíte? Nač hledíte? Amen.

Sem jsme se dostali. Pravý opravdový Orel je zde. „Ovce Mé znají Můj hlas. Nebudou následovat cizího.“ Proč? Protože to bylo do nich předurčením vloženo. Byli jste předurčeni stát se synem Božím. Již před založením světa jste byli v Bohu. Vy jste se však ukázali k Jeho cti a slávě teprve v tomto čase. Jak byste to mohli přijmout, aniž byste ctili Jeho Slovo? Na základě předurčení jste částí Slova, neboť pohleďte, Bůh je to Slovo. Věříte tomu? Nebyl ON vždycky tím Slovem?

Na počátku bylo Slovo. A jestliže Bůh byl Slovo, pak jste byli v Bohu. Slovo – ta část, která se skrze vás uskuteční – bylo již před založením světa v Bohu. ON vás viděl. ON vás znal. ON vás k tomu předurčil. Říkám vám: Právě tak, jako to orlíče poznalo ten hlas, tak i skutečně znovuzrozený křesťan pozná hlas Boží, který mluví skrze Slovo, uvidí-li je před sebou pomazané a potvrzené.

Vidíte, ono vzhlédlo nahoru. Již si nevšímalo staré slepice, která chodila dokola a kdákala: „Přistup k nám. Pojd' sem a jdi tam“ Vidělo bytost, která byla takovou, jakou ono samo chtělo být; která létá ve vzduchu a bez zábran může i vykřiknout, která vyletí do výše nad všechny ty supy a věci této země. Haleluja! Takové chtělo být, neboť to bylo v něm, být takové.

Člověk, který je zrozen z Boha, syn Boží musí mít Boží charakter. Musí být jako Bůh. On ctí Boha. Je částí Slova Božího.

V těchto posledních dnech nabývá Nevěsta podoby a bude mít tutéž moc, kterou měl ON na počátku. Vychází z těchto organizací, aby byla Nevěstou. ON nemůže být ničím jiným než tím, čím je.

Židé by Ho bývali museli ve svém čase poznat, když viděli, že On činí to, co o Něm proroci předpověděli. ON řekl: „Bádejte v Písmu, neboť se domníváte, že v něm máte věčný život, a ono také skutečně je, jež o Mně podává svědectví.“ „Nečiním-li skutky svého Otce, tedy mi nevěřte; jestliže je ale činím, tedy mi věřte, i když ne Mně samému, tedy Mým skutkům.“

Řekli: „Otcové naši po čtyřicet let dostávali na poušti jíst mannu. Víme na čem jsme.“

Odpověděl: „A všichni zemřeli!“ To znamená: Věčné zavržení. Zemřeli všichni až na dva. Dva ze dvou miliónů. To znamená jeden z miliónu.

Při oplodnění bývá k dispozici jen jedno vajíčko. Zralé vajíčko a spermie se spojí. Viděli jste někdy, jak jsou krávy uměle oplodňovány? Z jednoho miliónu

vajíček je jen jedno zralé. Je to však milión spermií, které vniknou do dělohy a putují dále do vejcovodu, kde se jediná spermie z miliónu spojí se zralým vajíčkem. Jen jedno vajíčko a jediná spermie se spojí. Zpočátku jsou všechny spermie živé. Je vidět, jak se pohybují; dokonce se dají vzít zápalkou. Jsou to malé tečky. Demos a ostatní dnes večer také poslouchají. Jistě se na to ještě pamatuje, jak mi ukázal, jak se pracuje se zkumavkami. Vezmou jen docela málo z této tekutiny – množství odpovídá asi velikosti hlavičky od zápalky. Přestože se v tom nachází tisíce spermií, z nichž ze všech by se mohli stát býčci i krávy, na živu zůstane jen jedno z nich. Jenom jedna z tohoto množství se protlačí kolem všech ostatních, aby byla včas na místě a oplodnila toto jedno vajíčko, které právě z toho velkého množství uzrálo. Všechny ostatní odumřou. I když jsou také živé, odumřou. Je tu někdo, kdo právě toto vajíčko nechá uzrát a právě tuto spermii k tomu určil. Je to předurčení, můj bratře, ó ano!

Bůh rozhoduje, zda to bude hoch nebo děvče, zda bude černovlasý, zrzavý nebo jakým ještě může být. Je to stanoveno Bohem. Pro mne je to ještě větším tajemstvím, než to panenské narození. Avšak, povšimněte si, všechny ostatní zemřou.

Dva milióny lidí byly vyvedeny. Zpívali, jásali a činili všechno možné. Nemluvili sice v jiných jazycích, ale jásali, vzdávali Bohu čest a tancovali na pobřeží moře. Všichni to činili. Avšak pouze dva z nich vešli do zaslíbené země. Jozue a Kálef. Jen dva! To znamená: jeden z jednoho miliónu. I při přirozeném narození je to jen jeden z miliónu. Každý z nich měl stejná požehnání. Doufám, že vy letničtí se neprobudíte, až bude příliš pozdě! Jeden z miliónu!

Hleďte, na světě má být asi pět set miliónů tak zvaných křesťanů. Jestliže by toto přirovnání mělo souhlasit, šlo by s Ním vzhůru jen pět set, až by Ježíš přišel. Vždyť na celém světě denně zmizí ještě více takových, kteří jsou pohřešováni.

„Jak mohou zákoníci tvrdit, že Eliáš by musel přijít dříve?“ ptali se učedníci Ježíše.

Odpověděl jim: „Eliáš již přišel, avšak nepoznali ho, nýbrž jednali s ním, jak se jim zalíbilo, jak o něm stojí napsáno. Rovněž tak bude i Syn člověka skrze ně trpět.“

Nepoznali Ho, přestože všichni náleželi k církvi a byli přesvědčeni o tom, že mají život. Řekl jsem, že pravý znovuzrozený křesťan, skutečný služebník Boží, jakmile uslyší Boží Slovo, vyjde z každé denominace a vejde skutečně do plodné půdy Slova, té živné půdy. Učiní to. Nevím, jak se to stane, avšak Bůh to tak určil, aby se to stalo.

Vy jste byli semenem již na počátku, v době své první svatby. Poznali jste pravdu. Je to tak, jak jsem to řekl o tom malém orlu. Uslyšíte-li hlas Ženicha, přicházíte sem, k tomuto pomazanému, potvrzenému Slovu Božímu pro poslední čas.

Noe byl potvrzeným Slovem pro svoji dobu. Věříte tomu? Avšak jeho poselství by nám dnes nic nepřineslo. Mojžíš byl potvrzené Slovo svého časového období. Věříte tomu? Avšak nyní by nic nedokázalo. I Jan byl potvrzeným Slovem. Věříte tomu? Avšak ve dnech služby Ježíše by již bylo nepomohlo nic. Určitě ne. „Zákon a proroci byli až do Jana, a od té doby se království Boží zvěstuje skrze evangelium.“

Potom vystoupili apoštolové – vznikla Bible. Později přišel Luther s reformací. Avšak jeho církev dnes již nic nedokáže. Ani ta Wesleyova, ani ta letničních. Měly svůj význam ve svém čase, avšak nyní je jiný čas. Je to čas, v němž by mělo být otevřeno sedm Pečetí. Víím, že se vám to zdá podivné, a přece to Bůh tak dokonale potvrdil, že o tom není nejmenší pochybnost. Je to dokonalé.

To nerozšiřuji jen zde v lokálním sboru, ale mluvím přece k mnoha lidem v celém národě. Čiňte co chcete.

Pohledte, skrze předurčení jste částí pomazaného Slova pro tento čas. Když jste to Slovo uslyšeli, ihned jste věděli, že jste orlem. Současně jste poznali, že jste nikdy nebyli denominačním kuřetem. Věděli jste, že tam něco nesouhlasí. Tam není něco v pořádku. Je to pravda. Poznali jste, že jste byli na počátku vlákáni do pasti.

ON, Ženich, odejmul vaši hanbu, vhodil ji do moře zapomenutí a očistil vás vodní lázni ve Slovu a Krví života. Tak to učí Bible.

Nejprve jste byli oddáni se svým prvním manželem, světem. Potom vás ten pomazaný Ženich, jenž vás předurčil, očistil v *církvi* vodní lázní. – To se neposlouchá dobře, že ano? To najdete možná v almanachu (= sbírka básní – pozn. překl.), ale ne v Bibli Boží. Byli jste očištěni vodní lázní ve Slovu. *Ve Slovu!* Stojíte tu dokonalí a ospravedlnění, jako kdybyste vůbec nikdy nic neučinili.

Nyní bude mé poselství k Církvi v několika minutách končit. Nyní jste zde. Jestliže stojíte na Slovu Božím, setrvávejte na tomto Slově a ke každé částice a každé čárce v něm řekněte „Amen“. Kde se nacházíte? Snažím se vám říci: Odtrhněte se od těch slupek a vejděte dovnitř do pšenice, kde na slunci můžete uzrát. Slyším již přicházet kombajn. Stojíte tu dokonalí a ospravedlnění, jako kdybyste nikdy nic neučinili. Haleluja! Mluvím o slavnosti díkůvzdání za žně. Je mi skutečně dobře. Jsem za to vděčnější, než za všechno ostatní, co víím. Jste čistá, ctná, bezhříšná Nevěsta Syna živého Boha. Každý muž a každá žena, kteří jsou z Ducha Božího zrozeni, v krvi

Ježíše umyti a věří každé Boží Slovo, tu stojí, jako kdyby vůbec nikdy nehřešili. Skrze krev Ježíše Krista jste dokonali.

Kdybych měl ráno zemřít a nějaký muž by zaujal mé místo, přesto by za mé hříchy zemřít nemohl. Mé místo již někdo zaujal: Ježíš, Slovo je na mém místě. Stal se mně, hříšníku, podobným, abych se já mohl stát podobným Jemu, Slovu. Amen. Na tom chci opravdově setrvat – ne na nějaké církvi, nýbrž na Slovu. Amen.

Ó, nyní se děje duchovní sjednocování Krista s Jeho Církví. Tělo se stává Slovem a Slovo se stává tělem. Je to zjeveno a potvrzeno tak, jak to Bible předpověděla pro tento čas. Probíhá to den za dnem. Tam na té poušti se děje tolik věcí tak rychle, že mám problémy, abych všechno pochopil. Jsme blízko příchodu Ježíše, který se sjednocuje se svojí Církví v tom, že slovo se stává Slovem.

Zaznívá volání Ducha Svatého, jenž prozkoumává srdce; stojíte tu dokonali. Vůbec nikdy jste nehřešili. Bůh o tom vůbec nic neví; je to v moři zapomenutí. Neučinili jste to. Ten žalobník vás sice obvinil, avšak ve skutečnosti jste byli od počátku předurčení k tomu, abyste byli syny a dcerami Božími. Stojíte zde umyti. Vaše stará kniha rozvodu byla odstraněna, je mrtvá, neexistuje již vůbec ani v myšlenkách Božích. Stali jste se ctnou Nevěstou Kristovou, která byla umyta v Kristově krvi a stala se skvostnou, ctnou a bezhříšnou. Syn Boží má čistou, nesmíšenou Nevěstu Slova, kterou umyl ve vodní lázni a očistil Svou vlastní krví. Stal se tělem a vešel ve známost, aby vás mohl vytáhnout ven, vás, kteří jste byli předurčení již před počátkem ještě v klínu Otce tak, jak ON také byl.

ON byl tou velkou vlastností Boží, která se nazývá **láska**. Cokoliv jste, jste služebníci Boží. Cokoliv od vás Bůh požaduje: zaujměte své místo, Bůh přece ustanovil do Církve jedny za apoštoly, druhé za proroky, učitele, nebo pastýře. Učinil to podle Svého vlastního předurčení. To jste byli od počátku. Vaše první manželství bylo anulováno. Vůbec jste to nikdy neučinili. Existovala jen jedna možnost, jak se to mohlo stát, a to tím, že Bůh sám sestoupil, aby v podobě Syna Božího Ježíše Krista zaujmul vaše místo a očistil vás vodní lázní Slova. «SLOVA», ne «denominací»! Slovo vás umylo. Ovšem, jestliže nechcete stát ve vodě Slova, jak potom chcete být umyti? Pak jste stále ještě tak poskvrněni, jako byla Eva.

„Ó drahý umírající Beránku Boží, ať Tvá drahocenná krev nikdy neztratí svou moc, dokud nebude celá vykoupená Církev Boží zachráněna a již nikdy nebude hřešit.“

Co je hřích? Hřích je nevíra. Nevíra v co? Ve Slovo. Nevíra v Boha, jenž je Slovo. Čistí a nesmíšení budeme brzy vyzdviženi do nebe. Ó, haleluja! Amen. Buďte hotovi. Pomyslete jen: váš oděv byl umyt vodou krvácejícího Slova.

Slovo muselo krváčet. Slovo krvácelo za vás a vy jste byli umyti v krvácejícím Slově. Slovo krvácelo. Život Boží je ve Slovu a Slovo krvácelo za vás, abyste mohli být umyti od špíny těchto děvek ve vodní koupeli Slova, očištění a posvěcení. Pak zůstává vaše smýšlení a vaše srdce v Bohu a v Jeho Slovu.

Jak víte, že to je pravda? V tom, že se Bůh sklání, potvrzuje a dokazuje to.

Řeknete: „Tomu já nevěřím.“ Oni také nevěřili tomu, co Ježíš řekl, ovšem Bůh to potvrdil. Také nevěřili tomu, co řekl Noe, a nevěřili také tomu, co Mojžíš řekl. Raději přijali slovo Balámovo, který řekl: „Jsme přece všichni stejní, sejďme se přece dohromady.“ Bible ale říká: „Oddělte se od všeliké nevěry.“ Haleluja!

Popatřete, nejen že jste, nýbrž vy budete také vyzdviženi ke svatbě v nebi. Nosíte snubní prsten předurčení z nezasloužené milosti, snubní prsten milosti, který jste si nezasloužili. Bůh sám to učinil. Znal vás již před ustanovením světa, proto vám již tehdy navlékl snubní prsten a zapsal vaše jména do Knihy. Jaký to důvod k díkůvzdání. Haleluja. Chvála buď našemu Bohu.

Závěrem bych chtěl říci ještě toto: Všichni známe stav letniční církve a všech denominací. „Házím je všechny do jednoho pytle“, neboť oni jsou všechny stejné. Víte, že nejdříve bude svázán plevel a spálen. ON přijde a vezme Svoji pšenici, pak vezme slámu a plevy a spálí je. Všichni se shromažďují do jednoho svazku; metodisté, baptisté, letniční i všichni ostatní jdou do ekumenického koncilu. Je to tak. Všichni budou spáleni.

Všichni víme, že moderní církev ve svém současném stavu a současném složení není schopna, aby splnila ten velký příkaz, který Bůh Církvi pro tento čas dal. Kolik letničních k tomu může říci „Amen“? To souhlasí.

Jsme rozděleni do skupin podle jedno-, dvou-, troj-božství, do té, tamté a oné. Hádáme se a bojujeme proti sobě. Jeden je to, druhý toto, třetí ono, a každý z nich má strach podrobit se zkoušce Slova. Vědí to. Jestliže jim o tom něco řeknete, odpovídají: „Nemohu to změnit. To nemohu věřit. Nedbám na to, co on dělá.“

To ukazuje, kdo je vaším otcem a vaší matkou. Chtěli byste být představeným okresu a tím nebo oním. Buďte raději synem Božím.

Víme, že církev, ani ta letniční, nemůže ve svém současném stavu za žádných okolností uskutečnit zvěstování poselství posledního času. Jak by mohla? Sotva se vzájemně shodnou ve dvou nebo třech biblických slovech. Jak byste to potom chtěli udělat? Je to nemožné. Vidíte tedy, že denominace nepřicházejí v úvahu. To souhlasí. Bude to vyvolený lid, jenž k tomu byl vyvolen.

Dejte nyní pozor. Každý z vás ví, že všechny denominace, jak letniční tak i ostatní, se staly mrtvými pro znovuzrozené křesťany, kteří přijali poselství.

Váš první manžel je mrtev. Víte, že je mrtev. Bůh ho nechal zemřít. Je pryč. Všechny ty vědecké, intelektuální, vědecko-vzdělávací metody tzv. biblických škol, atd. pro ně již neexistují. Co ony dokázaly? Roztržení! Lidé jednoty zde, trojiční lidé tu, věřící ve dvojici tam, atd. Je to takový zmatek a přesto se všichni nazývají letničními.

Odebral jsem se k jednomu mladému muži, který nyní také poslouchá, a k jedné mladé ženě. Náležela k určité církvi a řekla mi, že se rozvedli. Zeptal jsem se: „Z jakého důvodu?“

Odpověděla: „Každý z nás věří něco jiného.“

Odvětil jsem: To je mi líto. Jsi katolička?“

Řekla: „Ne.“ A jmenovala mi tu církev, k níž náležela – byla to letniční církev.

Pak jsem se zeptal jeho: „Co jsi ty?“ I on byl letniční, patřil ale k jinému letničnímu směru.

Víte, že římsko-katolická církev začala jako letniční církev? Kolik z vás ví, že je to tak? Trvalo to skoro dva tisíce let, než se dostala tam, kde je nyní. V ničem se již nedrží Písma. V žádném bodě. Za dvacet let na tom budou letniční ještě hůře, než je na tom nyní ona, jestliže vývoj bude nadále takto pokračovat. Jistě. Co je to? Hleďte, kdo je její otec a její matka. Dovolují svým ženám, aby si stříhaly vlasy, mohou dělat téměř všechno, co chtějí, hlavně že náležejí k církvi. Více není zapotřebí.

Ó, žádný div, žádný div, že se nakupil odsuzující trest Boží. Bůh Vám to přímo ukázal, vy však zavíráte oči a nechcete to vidět! I když jste viděli, jak se Slovo Boží v sedmi Pečetích potvrdilo a prokázalo se jako pravdivé, přesto jste před tím vaše nitro uzavřeli. Dokonce na obloze a v celém národě a všude bylo o tom vydáno svědectví velkými znameními a zázraky, které ON zaslíbil, že bude konat. Vy se ale před tím uzavíráte a říkáte: „Já nevím, nemohu to změnit.“

Ó, jste mrtví a nevíte to – mrtví v hříších a přestoupeních.

Víme, že církev v tomto stavu nemůže uskutečnit závěr tohoto posledního času. Jak by mohla uskutečnit to, co je psáno u Mal. 4? Jak by mohla? Ona tomu ani nevěří. Jak by mohla věřit tomu, co je u Luk. 17:30 a dokázat to? Jak by se skrze ni mohla vyplnit všechna ta ostatní zaslíbení Písma pro tyto poslední dny? To není možné, neboť oni je přece popírají!

Tak jak to bylo ve dnech Lota, právě tak to bude i ve dni, v němž se Syn člověka zjeví. Pozorujte ten stav, v němž se v onom čase nacházela Sodoma. Posuďte dnešní stav církve. Sledujte, co se stalo s Abrahamem, tím vyvoleným. Hleďte, co se stalo s Lotem a těmi v Sodomě. Pohleďte na Billy Grahama, Orala Robertse a ty ostatní v denominacích. Podívejte se, jak ti

vyvolení, Církev Abrahamova jsou vytahováni ven. Pohledte, jaké znamení jim dal Ježíš – tělem učiněný Bůh: Bůh tam byl v lidské postavě.

Řeknete: „To byl anděl.“ Bible říká, že to byl Bůh, Pán. Elohim, Bůh tam stál v lidské postavě a oznamoval jim, že Svoji Církev v posledních dnech pomaže tak, aby Bůh zase mohl působit skrze lidské tělo. „Jak to bylo ve dnech Sodomy, tak to bude, až Syn člověka přijde.“

Tentýž způsob i věc. Můžete se to dočíst v Písmu. Domníváte se, že v tom máte věčný život; čtete a bádejte v Písmu, ono je skutečně to, které o tom skládá svědectví.

Víme, že jsou mrtví. Bůh je nechal zemřít v jejich ziskuchtivých vědeckých vzdělávacích programech. Kdybyste vy letničnící o tom mluvili tehdy, když ještě žil bratr Route a tehdejší muži, že pošlete své mladíky do biblické školy, jak je to dnes u vás zvykem, pak by vás z církve vyloučili. Dnes je to však to největší, může-li se říci: „Můj syn je na biblické škole.“ Avšak tím si kope svůj vlastní hrob.

Myslíte, že by to dnes mohli přijmout? Myslíte si, že podporuji nevědomost? To nedělám. Říkám vám jen, že mezi tímto intelektuálním věkem, v němž žijeme, a tím, co bylo na počátku, je rozdíl. Církev otěhotněla vědou, kterou chce všechno dokázat. Boha nemůžete dokázat. Kněží tehdy věřili, že znají Boha tak dokonale, že vědí, jakým způsobem Mesiáš přijde. ON však přišel docela jinak, než jak to určili, a vůbec se to nedalo vědecky vysvětlit. Jak by to mohl být tento Muž, který se narodil jako nemanželské dítě? „Jakou školu navštěvoval? Odkud má svoji učenost? Odkud má své vědění?“ „Ty nás chceš poučovat? Narodil jsi se přece v cizoložství.“ Ó, má dobroto!

Vidíte, že se opakuje stejná věc? Sledujete, že se to opakuje? Všechno musí být podle jejich náboženské vědy; podle jejich náboženského vědění – jak to učí jejich biblická škola. Tak to chtějí mít. Tak to musí být, jinak to není přijatelné. Bůh z nich pokaždé dělá blázně! Vždy to přijde jinak! Tak to bylo v době Noe, tak to bylo za času Mojžíše, tak to bylo v čase Wesleye, v době letničních a nyní znovu. Metoda se nemění; děje se to vždycky stejným způsobem s tím rozdílem, že v těch šesti Církevních věkách to byli reformátoři a že v této hodině se v tom měla stát podle Zjev. 10 změna. Tak se to také stalo.

Skončíme nyní tím, že Vám položím otázku: Jak by jen mohli ten velký příkaz dokončit? Víme, že jsou mrtví, Bůh je nechal zemřít ve svém vědeckém věku. Co tím chtěl dosáhnout? Aby mohl otevřít nadkonfesijní Nevěstě sedmkrát zapečetěné tajemství. Jak může nějaká denominace přijmout tyto pečeti – semeno hada a všechny ostatní věci, když všech sedm tajemství je

dokonale v protikladu tomu, co se učili? Přinesli s sebou staré učení z biblické školy.

Otevření sedmi pečeti bylo Bohem tam na té hoře oznámeno. Nechť mne Bůh nechá nyní zemřít zde na tomto podiu, jestliže to není pravda. Řekl jsem vám to asi rok a šest měsíců předtím, než se to stalo. Prikázal mi, abych šel do Arizony, a řekl mi, co se stane tam na poušti. Dnes večer jsou zde muži, kteří tam byli, když těch sedm andělů sestoupilo. Dokonce týdeníky, například časopis „Life“, o tom zveřejnily článek. Z observatoře všechno sledovali, dodnes však ještě nevědí, co to má znamenat. Všechno, co bylo předpověděno, mezi jiným i zničení Kalifornie, se naplní. Předpověděl jsem jim počet dnů až k tomu silnému zemětřesení na Aljašce i jak to bude, že je to začátek znamení času a co se stane. Slovo za Slovem se splnilo tak, jak to bylo řečeno. Ani jednou to nebylo nesprávné. Nikdy jste nezažili, že by to nesouhlasilo, neboť je to Slovo Boží. Nebe i země pominou, Slovo však nemůže pominout.

Bůh musel sedm pečeti otevřít, ale ne v nějaké denominaci. Vždycky jsem byl proti nim. Avšak z těchto denominací si vybírá Nevěstu, ale ne nevěstu, která by byla denominací. To by učinit nemohl. Bylo by to proti Jeho vlastnímu Slovu. Otevřel sedm tajemství a vynesl na světlo věci, které byly od ustanovení světa skryty. Měly být zjeveny synům Božím v posledních dnech. Byly nyní oznámeny lidem – této Nevěště, která není denominací, aby to viděla.

Zde se opět vracíme k našim dvěma knihám. Jedna je Kniha života Beránka. V ní bylo vaše jméno předurčeno; nemůže být vyškrtáno, nemůže být nikdy vyjmuto ven, neboť bylo předurčeno, aby tam stálo. Avšak z obyčejné knihy života může být kdykoli vyjmuto. Kdo nečiní pokání, je tak jako tak vyňat, neboť se musí ukázat před soudem. Nevěsta se ale nemusí před soudem ukázat. Při vytržení bude vzata vzhůru.

Tím bych chtěl skončit, neboť je již pozdě. Bude brzy 21.30 hod. a chceme v 21.30 končit, jak Pán dá. Buďte nyní skutečně zbožní. Slyšte. To co nyní řeknu, budou slyšet všichni v celém národě. V New Yorku je již čtvrt na dvanáct a pět minut v noci. Ve Filadelfii a okolí rovněž poslouchají drazí svatí, kteří se sešli v rozličných církvích. Až dolů do Mexika a vzhůru do Kanady, všude na severoamerickém kontinentě v okruhu dvěstě mil, lidé poslouchají; tisíce a tisíce. To je moje poselství tobě, Církvi, jež jsi vešla do duchovního sjednocení se Slovem, a všem těm, kteří jste zemřeli starému manželovi a kteří jste znovuzrozeni: Nesnažte se ho znovu vyhrabávat. Je mrtev. Jste-li znovuzrozeným křesťanem a tento malý zárodek předurčení je ve vás, pak přijde jedno Slovo ke druhému, Slovo za Slovem, až dosáhne plné podoby Kristovy. Je to tak. Teprve potom On může přijít a odvést Svoji Nevěstu.

Nyní jste připraveni pro jednu věc, totiž na příchod Páně. Vaše jméno je v Knize života.

Knih života je Slovo Boží, neboť Bůh je Slovo. Bůh je ten jediný, který je Život! Vaše jméno tedy bylo v Bibli již před tím, než byla Bible jako Slovo sepsána. A jestliže jste ještě k tomu zde, nepotvrdí pak i sama Církev toto Slovo? Nepotvrdí se potom Mal. 4 a všechny ty ostatní věci dokonale, ano dokonale a neprojeví se, že je to tím, čím to je?

Když Ježíš přišel, řekl: „Nečiním-li skutky, které o mně byly zaslíbeny, pak mi nevěřte.“

Ke které z těch skupin přistoupil? Řekl: „Všichni pocházíte z vašeho otce, ďábla, a jeho skutky činíte.“ Ó Církví, jsme v posledních dnech. To je moje poselství k vám – poselství díkůvzdání za žně.

Jednou jsem se nacházel v Národním parku Glacier. Celý den jsme slyšeli, že se má večer konat ohňostroj. Celý den tím byli lidé zaměstnáni, aby ho připravili, protože večer měl být zapálen. Použili speciální tekutinu a ohňostroj se rozlil jako voda, vypadal skoro jako duha, která vychází z ledovce. Má žena, děti i já jsme se zdržovali celý den v parku, neboť jsme ten ohňostroj chtěli vidět. Bylo nám slíbeno, že jej uvidíme, a bylo nám to potvrzeno ještě jednou. Bylo řečeno, že během letní sezóny se bude vždycky konat. Ještě jednou jsem se na to zeptal: „Uvidíme to?“ a řekli: „Ujistiťujeme vás, že se to bude dnes večer konat.“ Slíbili nám to. „Již se na to všechno připravuje.“

Konečně bylo pro tuto událost všechno připraveno. Přesně tak se to děje i nyní: vše se pro tu událost připravuje. Kvůli Jeho jménu bude Církev vyzdvižena. ON vezme Svoji Nevěstu pryč ze světa, špíny, věci světa a z těch denominací.

Všechno bylo připraveno pro tu událost. Všichni tu stáli a říkali jeden druhému: „Pozorujte nyní vrchol této hory.“

Tak se to vždycky odehrávalo. Tak to bude i tentokrát. Tak to bylo vždycky. Ne skrze nějakou denominaci. Bůh nikdy nepoužil denominaci. Nikdy. Reformátor vyšel. Přijal Slovo Páně. Ale po jeho smrti z toho udělal organizaci. Všichni to tak udělali i letničtí. Pokaždé, když přišlo nové učení, když vyšlo nové Slovo, založili církev – denominaci a odtrhli se od ostatních. Tak to bylo se všemi. A přece to tak muselo být. Přírodu nemůžete zvrátit. V přírodě to probíhá pořád stejně: lístek, stéblo, klas, potom pšenice.

Všechno bylo připraveno. Všechno bylo zapáleno, neboť to bylo připraveno. Všichni tu stáli. Pozvedl jsem hlavu a svojí paží objal ženu, děti stály u nás a všichni hleděli vzhůru. Ó, bylo to něco zvláštního, neboť jsme také něco očekávali. Bylo nám to přece slíbeno. Amen.

Slovo zaslubuje toto „Vězte: Posílám vám proroka Eliáše, dříve, než přijde ten velký a hrozný den Páně; on obrátí opět srdce synů k jejich otcům.“ „A potom se stane, že Ducha svého vyleje na všechno tělo...“ ON na vás vyleje v posledních dnech proudu raného i pozdního deště současně.

Všechna tato zaslíbení byla dána Písmem. Vyhlížíme. Pravá Nevěsta v celém národě hledí v této hodině vzhůru a vyhlíží.

Ó Církvi, On se jednoho dne vrátí. ON přišel poprvé a právě tak jistě přijde opět. Všechno připravte. Oddělte se od plevy a zůstaňte na slunci. Dívejte se neustále vzhůru. Buďte v očekávání.

Náhle jsme uslyšeli něco s vrcholu hory. Ozval se hlas z tlampače, který řekl: „Všechno je hotovo!“

Muž, který stál přímo vedle mne, pak zvolal: „Spusťte oheň!“

A již se valil s hory dolů – ledovec z ohně a plamenů. Jaký to pohled!

Bratře, chceme všechny věci připravit, neboť jednoho dne spadne oheň. My ale jdeme vzhůru. Nyní se chceme zabývat tím padáním ohně.

Nacházíme se v posledních dnech. To víme všichni. Jsme připraveni pro příchod Pána. K tomu je zapotřebí, abyste se zbavili každého hříchu. Oddělte se ode všeho, co náleží světu. Nemilujte svět a věci světa. Nedejte se svést žádným člověkem, jeho vyznáními víry. Setrvávejte na zaslíbení Božím, na Slovu Božím. Je-li toto Slovo tím Slovem pro tuto hodinu, pak to ON potvrdí. Jestliže ho On nepotvrdí, není to Slovo pro tento čas. Slovo, které platilo pro letnice, není určeno pro tento čas. Bylo pro letnice. Toto Slovo je pro Nevěstu, pro odchod Nevěsty domů. My máme něco jiného. od tehdy to representovali letničtí. My se však nacházíme ve věku Nevěsty. Právě tak málo, jak by slovo Noe platilo ve dnech Mojžíše, stejně tak málo by byl platný Mojžíšův zákon v čase Pavla. Snažil se jim to zde říci „Zemřeli jste mu (tomu zákonu). Nemůžete si ho podržet.“

Ó Církvi, k níž v celé zemi mluvím, odděl se od denominací, od té špíny, od věcí tohoto světa, ode všech lidských ustanovení, nařízení apod. Odděl se, vzhlédni vzhůru. Připrav se. Jednoho dne spadne oheň. Bůh jej nechá přijít. Jaký to bude pohled! Byl bys hotov, až přijde? Byl bys ochoten s Ním jít vzhůru, až přijde? Tajné vytržení nadpřirozené Nevěsty. Ona přejde ze smrti do nesmrtnosti a v okamžiku, v momentě bude proměněna. „*My, kteří žijeme a pozůstali jsme, nepředejdeme ty, kteří zesnuli.*“

Před nedávnem jsem byl na výročí válečného příměří v Tucsonu. Můj nejmladší syn chtěl vidět slavnostní průvod. Byl jsem zaměstnán, volán k mnoha nemocným a vlastně jsem neměl čas. Řekl mi však: „Tatínku, nikdo mně tam nechce dovést, pojď se mnou.“ Řekl jsem: „Nuže dobrá.“

Bratr Simpson, který je dnes asi rovněž zde, a jeho chlapec chtěli jít také. Sedli jsme tedy do auta a rozjeli se tam.

Stál jsem na rohu a přihlížel. Po chvíli jsem uslyšel v dálce hluk – byly to bubny. Stál jsem tam a myslil jsem si: „Ti chlapi určitě četli všechny ty knihy o armádě. Bude se jim to líbit.“ Jako první přijely tanky z první světové války. Byly poměrně malé. Potom následovaly velké tanky z druhé světové války – velký Shermanův tank s ústovou brzdou. Následovaly ještě jiné. Na závěr prošly matky, které byly vyznamenány Zlatou hvězdou. Později přišlo dvanáct veteránů z první světové války, kteří ještě žijí ve spolkovém státě státě Arizona. Poté projel vůz s rakví neznámého vojína a bílým křížem na ní. Jeden námořník a jeden voják drželi čestnou stráž. Na jedné oddělené straně vozu seděly stará šedovlasá matka, která nesla Zlatou hvězdu, jedna mladší, hezká paní, která plakala, protože její muž byl mrtev, a jeden mladík. Měl svou hlavu skloněnou ke straně. Jeho otec padl. Potom následovalo ještě víc věcí, až k nejnovější výzbroji armády.

Stál jsem tu. Jaký to smutný pohled! Pomyslel jsem si: „Ó, Bože, jednoho dne budu hledět na něco jiného.“

Přijde zmrtvýchvstání a potom budou ti první posledními a ti posledními prvními. Nejprve vstanou ti staří proroci a oni uvidí zástup lidí, který bude vyzdvižen vzhůru. Neboť my, kteří žijeme a pozůstaneme, nepředejdeme ty zesnulé, neboť pozoun Boží zazní a mrtví v Kristu vstanou nejprve, nato společně s nimi půjdeme nahoru. Haleluja! Všichni z doby Luthera, Wesleye, metodistů, presbyteriánů atd. až k poslednímu věku, kteří přijali Slovo pro svou dobu.

Bůh vás žehnej. Připravte všechno, neboť oheň spadne.

Sklóňme na okamžik své hlavy. Dnes večer jsem vás dlouho zdržel a táží se, jestli je zde mezi posluchači jeden nebo dokonce snad jeden tucet těch, kteří řeknou: „Br. Branhame, stydím se za život, který jsem vedl. Tak velice jsem se staral o lidskou denominaci. Víím, že nejsem v souladu se Slovem Božím. Chtěl bych tě prosit, aby ses za mně modlil, br. Branhame.“ Zvedněte svoji ruku. Bůh ti žehnej. Nestyďte se.

Vy, lidé, v celé zemi, od New Yorku až do Kalifornie, od Kanady až do Mexika, kteří jste shromážděni ve všech těch věrných skupinách, kteří věříte z celého srdce toto poselství, rád bych se vás zeptal. Oni vyšli ven, šli přes velká soužení a vyšli z denominací. Je v nich zárodek života. Cítíte dnes večer takovou touhu jako orlí mládě, protože jste slyšeli něco, co je jiné, než to, co jste jindy slyšeli? Ve svém srdci však víte, že to je pravda.

Nuže, k vám zde. Tam stojí pastor. Zvedli jste své ruce a já se za vás budu modlit. Tyto věci se nestaly v nějakém koutě, přátelé, myslíte na to: „*Úzká je brána a úzká je cesta, která vede do Života! A jen málo je těch, kteří ji nalézají.*

“Nenásledujte široké masy lidí, přátelé, které zůstávají v tom svém dále, je to laodicejský Církevní věk. Mohou poskakovat a v doprovodu hudby i tancovat, ale jsou vlažní. Není psáno, že jsou studení jako led, nýbrž, že jsou vlažní. To jsou ti letniční. Nevědí, že jsou bídní, ubozí a slepí. Vůči čemu jsou slepí? Vůči Slovu, vůči naplnění Slova. Protože se to skrže jejich organizaci neděje, nemohou to přijmout.

Vy kazatelé tam v Tucsonu, nečiním vás za to odpovědnými; to činí Bůh. Již tři roky jsem tam. Řekl jsem vám, že žádnou církev nebudu zakládat, a také jsem to neučinil. Založil ji bratr Pearry Green. Tři roky jsem tam byl a ani jednou jste mne nepozvali kázat. Téměř tři roky jsem byl v Tucsonu.

Jednoho dne mne Bůh z této pouště vyvede. Toto poselství musí žít. Učinil jsem to nejlepší, co jsem mohl, abych k vám přišel. Zním důvod, proč jste tak jednali. Vy rovněž? Vaše denominace by vás vyhodila.

S mnohými z vás jsem mluvil ve „Furr’s restaurant“. Víte, že to je pravda. Styd’te se. Vyjděte přece ven. Vyjděte z toho ven, bratři. Je-li vůbec ve vás život, budete jako ten malý orel, o němž jsem mluvil. Potom budete Boží Slovo slyšet.

Myslete na to: Jednoho dne to uslyšíte naposledy. K tomu jsme se velice přiblížili. Nechcete dnes večer přijít?

Drahý Bože, stojíme nyní zde. Je to skutečně slavnost díkůvzdání, Pane. Jsem vděčný, že žiji v tomto dni, Pane. Toto je ten největší den. Apoštol Pavel toužil po tom, aby ho viděl. Proroci po tom toužili. Vyhlíželi tento den. Abraham vyhlížel tento den, neboť hledal město, jehož stavbyvedoucím i budovatelem je Bůh. Dnes večer je vysoko nad námi. Jan viděl Ducha Božího sestupovat z nebe. Potom věděl a dosvědčil, že toto byl Syn Boží. Myslete na to, ON nyní volí svoji Nevěstu.

Drahý Bože, mluv ke všem srdcím v celé zemi. TY jsi jediný, který může proměnit jejich srdce. Jestliže to semeno nebylo do nich vloženo již na počátku, nikdy to nebudou vidět, Pane. Slepí povedou slepé a oni docela jistě padnou do jámy. Tak to říká Tvé Slovo.

Otče, dej, aby malá shromáždění zde v zemi a na celém světě, v Africe, v Jižní Africe, v Mosambiku, všude, ve všech zemích, poslouchala tyto zvukové pásky. Jsou rozesílány již do více jak dvaceti zemí. Stovky z nich to začínají poznávat a odcházejí. Nebude jich mnoho, Pane. Až ten poslední úd bude včleněn do těla, přijde Kristus.

Pane, můj Bože, prosím dnes večer za Nevěstu – za ty, o nichž cítím, že se stáhli do ústraní a vyčkávají – aby se oddělili od všeho, co náleží světu. Oni musí setrvávat v teplém slunečním světle Syna Božího a koupat se v Jeho slovu a v Jeho lásce. Dej to, drahý Bože.

Nechť ti, kteří zde dnes večer pozvedli své ruce – jsou jich tucty v této velké kapli – přijmou nový život, za to se modlím, ó Bože. Modlím se také za ty, kteří v celé zemi a na celém světě, kdekoli se bude ten zvukový pásek přehrávat, budou toto slyšet, aby i oni toto poselství díkůvzdání přijali a na základě pokynů, které byly dány, aby věděli, co mají činit. Prosím o to, Otče. Dej to.

Požehnej je, jsou Tvoji. Víím Otče, že je obvyklé, že jsou lidé voláni k oltáři, a modlím se, drahý Bože, aby přišli k oltáři lidé v každé misii na celém světě – černí, bílí, žlutí, hnědí, bohatí, chudí, lhotejní i žebráci, členové denominací, kteří si o sobě něco domýšlejí a myslí jen na sebe – čímkoli a kýmkoli mohou být.

Ó Bože, jsou bídni, ubozí, nazí a slepí a nevědí to. Řekl jsi, že to tak bude a tak to také je. Prosím Otče, abys zavolal každé Símě, které dnes večer je zde, a to i na celém světě, kam se toto dostane. Nechť to dosáhne toho malého orla, který poznává hlas svého Pána. Dej to, Pane. Předávám Ti je ve jménu Ježíše. Amen.

Zatímco své hlavy necháme skloněny, chtěl bych se zeptat, zda je v našem středu někdo, kdo ještě není zachráněn a své srdce ještě Bohu nezasvětil? Nemyslíte, že byste měli být vděční za to, co Pán Ježíš pro vás učinil, když pomyslíte, že něco klepe na vaše srdce, ačkoli jste hříšníkem a ačkoli jste Bohu odcizeni? Jak chcete vědět, jestli nejste také takovým malým orlem? Jste ubozí a tak dlouho se budete cítit ubohými, dokud se Mu nepředáte. Proč z této slavnosti díkůvzdání za žně neuděláte tu nejkrásnější slavnost, jakou jste kdy měli, tím, že přijmete Ježíše Krista za svého Záchrance?

Chcete přijít dopředu a postavit se tu u oltáře? Až přijdete, budu se s vámi modlit. Každý hříšník, ať muž či žena, mladík nebo dívka, člen církve nebo nečlen, by měl přijít. Členství u nějaké církve z vás ještě nečiní křesťana. Oltář je zde. Nechcete přijít? Každý hříšník, který by chtěl přijít a Pána Ježíše přijmout, to může učinit; i členové denominací, kteří se nadále nechtějí živit tímto „krmivem pro kuřata“, kteří nechtějí nadále říkat: „Náležím k tomu a to je v pořádku.“ Chcete vědět, co je pravý křest Duchem Svatým? Tedy přijďte a prožijte to. Oltář je tu. Jsme připraveni.

Vstaňte ze svých židlí a pojd'te. Poklekněte zde u oltáře jako tento bratr, který právě přišel.

Díkůvzdání! Ó Bože, jsem Ti tak vděčný. Víím, že po celý můj život bylo něco ve mně, Pane. Nikdy jsem nebyl docela spokojen, ačkoli jsem se o to snažil. Myslel jsem: „V příštím roce se mi to podaří. Příští týden to učiním. Příště uposlechnu výzvu k oltáři. Jednoho dne to učiním. Odkládal jsem to a odkládal. Avšak Pane, víím, že něco se mnou není v pořádku. Stále jsem věřil, že je pro mne připraveno něco jiného, Pane, a dnes večer jsem vděčný za to, co

Syn Boží pro mne připravil, že ze mne smyje mé hříchy, to znamená moji nevíru. Přicházím dnes večer a poklekám, abych přijal to velké požehnání z díkůvzdání za žně, které mi Ježíš vydobyl, když za mne zemřel na Golgotě.

Pojďte přece! Lidé již klečí kolem oltáře. Proč se nezvednete a nepřijdete? Chtěli jste to přece učinit. Zkoušeli jste to.

Vzpomeňte na našeho bratra Lyle Palmera, našeho milovaného, drahého bratra. Pokud vím, seděl v zahradě a přihlížel, když jeho dcera hrála kriket, a naklonil se na židli dopředu a byl mrtev, aniž by byl mohl ještě učinit nějaký pohyb.

Nevíte, kdy budete muset odtud jít. Nevíte, kdy budete odvoláni. Mohlo by to být již dnes večer. Proč nechcete přijít a uvést nyní všechno do pořádku? Pojďte přece! Necítíte, že vás něco táhne? Víím, že ještě mnozí z vás zde by měli být u oltáře. Těch šest nebo sedm osob zde ještě nejsou všichni z těch, kdo měli přijít.

Jestliže mi věříte a pozorujete věci, které se dějí na pódiu, tedy mi věřte i nyní. Jednoho dne můj hlas umlkne a již jej víc neuslyšíte. Potom si možná budete přát, abyste byli příšli. Řeknete: „Bratře Branhame, jsem přece členem církve.“ To přece nic neznamená. Nikodém byl také členem církve. Jan, Petr, Jakub, Pavel a všichni ostatní byli rovněž členové církve. Pavel byl tak dlouho členem církve, až se s ním onoho dne něco stalo a on přišel k Bohu. Náhle byl proměněn z člena církve v syna Božího.

Nechcete přijít? Ó, on byl školený, intelektuální, věděl, že dostal dobré vzdělání, neboť navštěvoval jednu z nejlepších škol. Gamaliel byl jedním z nejznamenitějších učitelů, jací v celé zemi existovali. Přesto poznal, že potřeboval něco jiného.

Nechcete přijít? Ještě jednou bych vás zde i v celé zemi chtěl prosit. Prosím vás, Je to jedno, kde se nacházíte nebo v jakém shromáždění jste o této slavnosti díkůvzdání za žně.

Myslete na to, všechno co říkám, je zaznamenáno – nejen zde, nýbrž i v nebi. Víte, že věda dokázala, že každý pohyb, který učiníte, je zaznamenán. Dokázali to i tou televizí. Televize přece obraz neprodukuje. Jestliže jste tím obrazem, ona ho jen přenáší. Postupuje jen dál to, co se do kanálu pošle. Vy jste přesto ještě zde. Pohnete-li svým prstem, rozšiřuje se tento pohyb kolem celého světa. Je to zaznamenáno. Každá myšlenka, která vám projde myslí, je zaznamenána. Jednoho dne bude snímek ukončen a vložen do alba. Ve dni soudu bude opět vyndán. Budete tu pak stát s ustříženými vlasy a přesvědčení, že jste křesťany. Pak tu stojíte s myšlenkami ve své mysli, které jsou namířeny proti Slovu. Ty nemůžete skrýt. Myslete na to. Věda a televize dokazují, že je to správné.

Nyní tam stojíte a víte, že byste měli být zde. Myslete na to: Jestliže toto bude ve dni soudu odehráváno, potom tatáž myšlenka, kterou máte nyní, projde ještě jednou vaší myslí. Bude to zadrženo a celý svět uvidí, jak se to odehrává. Nyní jste natáčeni. „Neboť kdo se stydí za Mne, za toho se budu i Já ve dni soudu stydět před anděly. Neboť jsem Své Slovo pomazal a vám poslal. Vy jste mu ale neuvěřili. Vy jste se někde za něco schovali.“ Ó, to zní velmi dobře, jestliže někdo řekne: „Toto jsem dělal. Tancoval jsem v Duchu. Mluvil jsem v jazycích.“ Ale pohané to také činí. „Jásal jsem.“ To i pohané dělají. Jak se tedy můžete odvrátit od Slova Božího?

*Proč jen, proč jen
nechceš k Pánu přijíti?*

*Proč jen, proč jen
nechceš ten pokoj míti?*

*Rci, proč posud milý bratře můj
zdráháš se k Pánu přijíti?*

*Dávno již zve tě Spasitel tvůj,
chce tě šťastným učiniti.*

Jsi přece údem Jeho těla. Proč sem nepřiđeš? Ó, malý orle přijď!

Pane, jsem tak vděčný. Jsem velmi vděčný a přináším Ti díkůvzdání, Pane, nejen za přirozený pokrm, nýbrž proto Pane, že je konečný čas, jsem vděčný za tento duchovní pokrm. Pane, bylo zaslíbeno, že duchovní pokrm sedmi pečetí bude otevřen. Řeknete: „Bude to něco jiného.“ Ne, ne. Nemůžete Slovu Božímu nic přidat a nesmíte od něho nic ubrat. Nalézá se to již v něm; je to jen skryto; je to zapečetěno. Kolik z vás tomu rozumí? Řeknete: „Amen“.

Řeknete: „Je to tajemství, které bude zjeveno.“ Ne, ne. Je to již napsáno. Nemůžete jediné slovo přidat a ani jedno ubrat. Hleďte, je to již v něm. Musí to být jen v posledních dnech zjeveno.

Nechcete přijít? Pojďte přece nyní, přátelé. Jestli tomu nemůžete porozumět, pak přijďte, poklekněte a hovořte s Ním o tom. Dokonce i když vám to já nemohu objasnit – On to učiní, neboť On je mocen každou pochybnost odstranit.

*Proč jen, proč jen
nechceš k Pánu přijíti ...*

Myslete na to, toto bylo zaznamenáno; nejen na tomto zvukovém pásku, nýbrž i na velkém zvukovém pásku Božím. Každý z vás je zaznamenán. Každý pohyb, zda svoji hlavu skláníte, zda se ve svém srdci skláníte, myšlenka, která nyní prochází vaší myslí – myslete na to, že toto všechno je nyní v nádheře zaznamenáno a bude ve dni soudu odehráváno. Jak je to s vaším rozhodnutím?

Ó jak rádi byste to v onom dni změnili!

Budu ještě trochu vyčkávat, neboť je jich mnoho, kteří jsou u oltáře. Možná že přijde ještě jeden, počkám-li ještě chvíli. Třeba je v New Yorku nebo ve Filadelfii, v Kalifornii, v Arizoně nebo kdekoli ještě někdo, kdo přijde, Pastore, kdekoli se nacházíš: nezakončuj ještě svou výzvu k oltáři. Možná, že již nikdy více nebudeme prožívat slavnost díkůvzdání. Tato by mohla být tou poslední. Možná, že dnes večer budou udělány poslední záznamy. Jednoho dne bude zvukový pásek plný a záznam bude vložen do Božího alba. Jednou se bude přehrávat to, co je nyní ve vašich myšlenkách. Neříkejte, že jste to nevěděli, neboť vy to víte, Avšak: „Nikdo nemůže přijít ke Mně, jedině že by ho nejprve Můj Otec táhl, a všichni, které mi Otec dal, přijdou ke Mně.“

Věřím, že kdybych seděl dnes večer někde tam mezi vámi, při té nejmenší myšlence bych vstal a přišel sem, tak rychle, jak možno.

*Proč jen, proč jen
nechceš k Pánu přijít ...*

Přišli nyní všichni? Jste si jisti, že nezarmucujete Jeho Ducha?

Zůstaňme stát se skloněnými hlavami. Jste si jisti, že jste Ducha Svatého nezarmoutili? Jste si jisti, že jste učinili právě to, co nařídil? Jste si jisti? Myslete na to, možná, že již nikdy nebudete mít takovouto příležitost. Záznam by mohl být dnes večer skončen. Toto by mohlo být všechno minulostí. Toto by pro vás mohlo být poslední kázání na zvukovém pásku. Jste si jisti, že jste připraveni? Jestliže ano, pak vám to přenechávám ve jménu Pána Ježíše.

Zatímco sbor vroucně zpívá, budu se modlit za všechny, kteří jsou zde. Jsem zvláštní křesťan. Věřím, že Bůh musí záchranu dokonat, věřím, že Bůh musí darovat Slovo. Bible říká: „Já Pán, jsem je zasadil. Budu ho zavlažovat a ve dne v noci nad ním bdít a nikdo ho nevyrvé z Mé ruky.

Dříve, než nyní někoho poprosím o to, aby přišel a modlil se za lidi u oltáře, chtěl bych se sám za ně modlit. Skloníme nyní své hlavy.

Drahý Pane Ježíši, citoval jsem pouze Tvé Slovo, které vyslovil Tvůj prorok. Víím, že slova proroků jsou pravdivá. Řekl jsi: „Já Pán, jsem je zasadil.“ Jistě. Zapsal jsi nás před ustanovením světa do Knihy života Beránka. „Já Pán, jsem zasadil, a ve dne v noci je budu zavlažovat, a nikdo je nevyrvé z Mé ruky.“ Tito lidé slyšeli všude možně již mnoho oltářních volání, přesto je nyní zavlažuješ, Pane. Nyní jsou zde. Nechť se dnes večer, Otče, odtrhnou ode všech věcí světa: od všech hříchů a těžkostí, které jsou v jejich srdcích. Nechť se nyní s rozumností a zbožností v srdci připojí k Tvému Slovu a řeknou: „Pane Ježíši, v hloubi srdce jsem vždycky věřil, že je pro mne připraveno něco, co jsem ještě nepřijal. Snažil jsem se poslouchat slepici, jak o tom bylo dnes večer mluveno, ovšem bylo tam něco, co se mi zdálo podivné. Neznělo to dobře, Dnes večer cítím, že přicházím těsněji do náruče živého Slova. Vroucně a úplně

vědomě jsem sem přišel a poklekl zde u oltáře. Tak velice bych si přál to spasení, Pane. Jsem tak hladový. Chtěl bych, abys mne dnes večer vzal do Svě náruče, Pane. Nechtěl bych, aby to byl jen nějaký pocit, nýbrž vezmi mne Duchem lásky do Svě náruče, drahý Bože. Jsem Tvé dítě. Cítím, že jsem tento orel, o němž jsme dnes večer mluvili. Uchop mě, Pane; vyskočím. Zdvihl jsem se ze svého místa a poklekl zde. Uchop mne, Pane, vyskakují Pane, odnes mne na Svých perutích od věcí tohoto světa pryč. Dovol mi, abych odlétl od špíny tohoto světa, od svých špatných zvyklostí, od všech svých denominačních tradic. Dovol mi přijít jen k Tobě, drahý Bože, aby Duch Svátý mohl do mně vlít odpuštění a vzít veškerou pochybnost. Dej, abych se dnes večer stal Tvým znovuzrozeným dítětem, novým stvořením. Uchop mě, a odnes mě pryč od těch kuřat té slepice. Přiveď mne k orlímu hnízdu, kde se budu moci žít Slovem Božím, dokud nebudu schopen létat.

Dej to drahý Bože. Přijmi je. Jsou Tvoji. Toto je moje upřímná modlitba za tyto umírající lidi. Dej to Otče. Modlím se za ně. Prosim o to ke cti Boží.

Zatímco ještě máme skloněné hlavy, chtěl bych od vás, kteří klečíte u oltáře, něco vědět. Mnozí z vás si myslí, že jsou křesťany, ale vždycky jste pociťovali, že něco existuje, co nemáte. Možná, že jste se radovali, tancovali v Duchu, mluvili v jazycích a všechno ostatní a nikdo o vás nemůže říci nic špatného. To je pravda, to všechno je dobré. Avšak pohleďte, to jsou dary Ducha, ale ne Duch. Jestliže by tu byl Duch, pak byste se necítili odsouzeni. Zatímco jste zde a ode všeho se oddělujete, věříte všichni zde u oltáře skutečně upřímně, že vás Bůh přijímá a bude žít Svým Slovem, dokud nedorostete v orla a budete moci létat? Nyní se nejedná o nějaký pocit, nýbrž o tu pravou, nesmíšenou víru.

Jestliže tomu věříte a přejete si, aby to Bůh učinil, pak zvedněte své ruce. Mám na mysli vás u oltáře. Bůh vás žehnej. Každý zvedl své ruce.

Chtěl bych nyní poprosit posvěcené muže a ženy, kteří Boha skutečně znají, aby sem ve zbožnosti přišli. Pro většinu je to podivné a tak se to také jeví: Volám-li k oltáři, přicházejí hlavně muži. Všeobecně to jsou většinou ženy. I nyní jsou zde téměř jen muži; vidím zde u oltáře pouze jednu ženu nebo dvě. Obvykle jsou to sice ženy, avšak u mně je to nějak jinak. Zdá se, že ženy věří, že mám něco proti nim. Není tomu tak, sestry. Myslím, že někdo říká, že jsou tři. Nemohu dobře vidět přes oltář. Mohlo by ještě několik posvěcených křesťanů sem přijít a spolu se mnou se modlit. Ať jste u oltáře, nebo na pódiu, pojďte. Kdo Boha skutečně zná a ví, o co se v těchto málo minutách modlitby za druhé jedná, ať přijde. Potom posluchače propustíme. Buďte nyní všichni velmi zbožní.

Neodcházejte, zůstaňte zde, kdo skutečně věříte, že je to pravda, že přecházíme do jiného věku, do věku vzetí. Víte, že církve ve svém současném stavu nemůže jít. Nebude to lepší, nýbrž ještě horší. Kolik vás to

ví? Řekněte „Amen“. Musí to být horší. Tak to jít nemůže. Musí přijít něco a je to již nyní v pohybu, přátelé. Probíhá to, hnutí pro Nevěstu začalo. To je pravda. Je to TAK PRAVÍ PÁN. Zdvihněte se nyní, vy posvěcení křesťané, kteří jste si vědomi přijetí. Zjistíte, že ti, kteří v upřímnosti přišli a za něž se chcete modlit, jsou vaši bratři a sestry. Pojd'te, postavte se kolem oltáře. Zůstaňte okamžik zde a modlete se.

Chce ještě někdo přijít? Postavte se zde nebo poklekněte vedle nich. Pojd'te i vy ženy sem dopředu, kde jsou tito muži a modlete se v líbeznosti a pokoře jeden za druhého.

Drahý Bože, pomoz jim. Předávám Ti všechno. Dávám pryč svoji denominaci, s níž jsem byl nejprve oddán. Vzdávám se svého prvního manžela. Předávám Ti všechno Pane.

*Vše Ti v oběť dám,
vše Ti v oběť dám.
Vše pro Tebe Spasiteli,
vše Ti v oběť dám.*

Vy, kteří jste přišli k oltáři a modlili se: Církev se za vás modlila a vy jste se také modlili. Existuje jen jedna možnost, jak může být člověk zachráněn, totiž: „Milostí jste byli spaseni na základě víry.“ Milost Boží vás oslovila a přivedla k oltáři. Hledáte zaslíbení Boží. Je-li to správné, potom byste se přece mohli z celého srdce odevzdat. Neočekávejte pocity. Vyhlížejte pravdu; pravdu, která je na základě víry ve vašich srdcích. „Pane, jsem ochoten učinit všechno, co mi Tvé Slovo prikazuje. Odevzdávám se nyní se vším, co je ve mně.“ Věříte-li tomu z celého srdce, pak bych chtěl, abyste povstali. Obráťte se k církvi, k posluchačům, zvedněte své ruce a společně s nimi zazpívejme. „Předávám Ti všechno, co je ve mně, ó Bože. Podle svého nejlepšího vědomí Ti předávám všechno, co jsem.“ Přijďte přece sem na pódium, kteří stojíte u oltáře. Pojd'te na pódium, bratři, přímo sem, všichni bratři i sestry.

Pohleďte sem. Sestra z jedné denominace právě řekla: „Náležela jsem k jisté denominaci.“ Nemusíme ji jmenovat. Ona tam pracuje, ale řekla: „Bratře Branhame, chtěla jsem kvůli pravdě z ní vyjít, chtěla jsem mít něco, co oni nemají.“ Cituji Jeho slovo: „Blahoslavení jsou ti, kteří žízní a hladoví po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni.“ Vy, kteří jste právě přišli na pódium, chcete všechno, co jste, dát pryč, abyste byli poslušni Slovu Božímu? Již jsme vám v tomto týdnu řekli, co je třeba učinit. Jestliže jste ochotni odevzdat se nyní Jemu, potom zvedněte ruce před posluchači. Společně zpívejte s těmi na pódii: „Vše Ti v oběť dám ...“ Zazpíváme to společně:

*Vše Ti v oběť dám,
vše Ti v oběť dám.*

*Vše pro Tebe Spasiteli,
vše Ti v oběť dám.*

Myslíte to doopravdy? Potom řekněte „Amen“. Řekněte ještě jednou „Amen“. Řekněte: „Pane, prozkoumej mne, zkoušej mne a dej mi příležitost. Více dnes večer nemohu učinit, než že se Ti odevzdám. Znáš hlad mého srdce. Znáš moji žádost. Tvé zaslíbení zní, že tuto žádost utišíš. Nyní to přijímám a odevzdávám se Tobě.

*Vše Ti v oběť dám,
vše Ti v oběť dám.
Vše pro Tebe Spasiteli,
vše Ti v oběť dám.*

*